

บทที่ 4

ผลการวิจัย

หลังจากที่ได้รับข้อมูลจากแบบสอบถามครบตามจำนวนที่ต้องการแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติของแบบสอบถามที่ได้รับ ผลการวิจัยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 เพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	136	61.0
หญิง	87	39.0
รวม	223	100.0

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นถึงจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 223 คน จำแนกเป็นเพศชาย จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 และเป็นเพศหญิง จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 คน ซึ่งการที่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง เป็นเพราะผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ดำรงตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และอาสาสมัครสาธารณสุข ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพศชาย

4.1.2 อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 อายุ

ช่วงอายุ	จำนวน	ร้อยละ
อายุไม่เกิน 30 ปี	23	10.3
อายุ 31-50 ปี	175	78.5
อายุ 51 ปี ขึ้นไป	25	11.2
รวม	223	100.0

จากตารางที่ 2 ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 อายุต่ำกว่า 30 ปี มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 กลุ่มที่ 2 อายุ 31-50 ปี มีจำนวน 175 คนคิดเป็นร้อยละ 78.5 และกลุ่มที่ 3 อายุ 51 ปีขึ้นไป มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 โดยพบว่ากลุ่มอายุ 31-50 ปี เป็นกลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุดทั้งนี้เนื่องเพราะถือว่าเป็นกลุ่มวัยกลางคนที่มีความรู้ ความสามารถ และได้รับการยอมรับนับถือในชุมชน

4.1.3 ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 3 ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	156	70.0
มัธยมศึกษา/ปวช.	36	16.1
อนุปริญญา/ปวส.	23	10.3
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	8	3.6
รวม	223	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 70.0 กลุ่มที่ 2 ระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1 กลุ่มที่ 3 ระดับการศึกษานุปริญญาหรือประกาศนียบัตร

วิชาชีพชั้นสูง มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 กลุ่มที่ 4 ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 ทั้งนี้ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา เพราะพื้นที่เป้าหมายเป็นกลุ่มหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ในอำเภอรอบนอก ระดับการศึกษาเฉลี่ยของกลุ่มเป้าหมายจึงไม่สูง

4.1.4 อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4 อาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับจ้าง	115	51.6
เกษตรกรกรรม	74	33.2
รับราชการ/เจ้าหน้าที่รัฐ	4	1.8
ค้าขาย	30	13.5
รวม	223	100.0

จากตารางที่ 4 แสดงถึงการแบ่งกลุ่มอาชีพของผู้วิจัย ดังนี้ กลุ่มที่ 1 อาชีพรับจ้าง มีจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 51.6 ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุด กลุ่มที่ 2 อาชีพเกษตรกรกรรม มีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มที่มีน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 และกลุ่มสุดท้าย กลุ่มที่ 4 อาชีพค้าขาย มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5

4.1.5 รายได้ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 5 รายได้

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 5,000 บาท	164	73.5
5,001-10,000 บาท	46	22.0
10,001-15,000 บาท	6	2.7
15,001 บาทขึ้นไป	4	1.8
รวม	223	100.0

จากตารางที่ 5 แสดงรายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่ากลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทเป็นกลุ่มใหญ่ที่สุด มีจำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 73.5 กลุ่มที่ 2 มีรายได้ 5,001-10,000 บาท จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 กลุ่มที่ 3 มีรายได้ 10,001-15,000 บาท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 และกลุ่มสุดท้าย กลุ่มที่ 4 มีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป มีจำนวนเพียง 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8

4.1.6 ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 6 ตำแหน่ง

ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
กำนัน	5	2.2
ผู้ใหญ่บ้าน/ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	72	32.3
อาสาสมัครสาธารณสุข	146	65.5
รวม	223	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่ดำรงตำแหน่งกำนัน มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 กลุ่มที่เป็นผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 และกลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุข จำนวน 146 ร้อยละ 65.5

4.1.7 ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 7 ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง

ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
1-5 ปี	144	64.6
6-10 ปี	55	24.7
10 ปีขึ้นไป	24	10.8
รวม	223	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งอยู่ระหว่าง 1-5 ปี จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 64.6 กลุ่มที่ 2 มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง 6-10 ปี มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 และกลุ่มสุดท้ายมีระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง 10 ปีขึ้นไป จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8

4.2 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

4.2.1 ท่านคิดว่าหมู่บ้านของท่านมีปัญหาภัยน้ำหรือไม่

ตารางที่ 8 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการมีอยู่ของปัญหา

ปัญหาภัยน้ำ	จำนวน	ร้อยละ
มี	167	74.9
ไม่มี	12	5.4
ไม่แน่ใจ	44	19.7
รวม	223	100.0

จากตารางที่ 8 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 74.9 ขอมรับและคิดว่าในหมู่บ้านหรือชุมชนของตนมีปัญหาภัยน้ำ ส่วนกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่คิดว่าในหมู่บ้านของตนไม่มีปัญหาภัยน้ำ มีจำนวนเพียง 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 และกลุ่มที่ไม่แน่ใจว่าหมู่บ้านของตนมีปัญหาภัยน้ำ

หรือไม่นั้น มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 ทั้งนี้เมื่อกลับไปดูในแบบสอบถามแล้ว ส่วนใหญ่ของผู้ตอบว่าไม่แน่ใจนั้น เป็นผู้ที่ดำรงตำแหน่งในระยะเวลาไม่นาน แสดงให้เห็นว่าระยะเวลาการดำรงตำแหน่งน่าจะมีผลต่อความคิดเห็นข้อนี้

4.2.2 ท่านคิดว่าในหมู่บ้านของท่านมีปัญหายาบ้ามากน้อยเพียงใด

ตารางที่ 9 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อระดับความรุนแรงของปัญหา

ระดับของปัญหายาบ้า	จำนวน	ร้อยละ
มาก	63	28.3
ปานกลาง	97	43.5
น้อย	33	14.8
ไม่มีปัญหา	11	4.9
ไม่ทราบ-ไม่มีคำตอบ	19	8.5
รวม	223	100.0

จากตารางที่ 9 พบว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามต่อระดับความรุนแรงของปัญหายาบ้ามีแตกต่างกันไป แต่ระดับที่มีผู้ตอบมากที่สุด คือ เห็นว่าระดับความรุนแรงของยาบ้าในหมู่บ้านตนเองนั้นมีปานกลาง มีผู้ตอบจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 กลุ่มรองลงมาได้แก่กลุ่มผู้ตอบว่ามีระดับความรุนแรงของปัญหายาบ้าในระดับสูง มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มที่คิดว่ามีปัญหายาบ้าในระดับน้อย มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 กลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มที่ตอบว่าไม่มีปัญหายาบ้าในหมู่บ้านของตน มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9 และกลุ่มสุดท้ายตอบว่าไม่ทราบหรือไม่มีคำตอบ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5

4.2.3 ท่านคิดว่าผู้นำหลักในการปราบปรามยาบ้าควรจะเป็นใคร

ตารางที่ 10 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อผู้นำหลักในการปราบปรามยาบ้า

ผู้นำหลักในการปราบปราม	จำนวน	ร้อยละ
ประชาชน	43	19.3
กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำท้องถิ่น	84	37.7
ตำรวจ	76	34.1
นายอำเภอ/ฝ่ายปกครอง	9	4.0
ตอบมากกว่าหนึ่งตัวเลือก	11	4.9
รวม	223	100.0

จากตารางที่ 10 พบว่าความคิดเห็นส่วนใหญ่ของผู้ตอบแบบสอบถามในประเด็นของผู้นำหลักในการปราบปรามยาบ้าเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้านและผู้นำท้องถิ่น มีจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 37.7 กลุ่มรองลงมาได้แก่ตำรวจ มีผู้ตอบจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1 กลุ่มที่ 3 ตอบว่าประชาชนควรเป็นผู้นำหลัก จำนวน 43 คน ร้อยละ 19.3 ส่วนกลุ่มผู้ตอบว่านายอำเภอ/ฝ่ายปกครอง มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 โดยมีผู้ตอบมากกว่าหนึ่งตัวเลือก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9 ซึ่งแสดงว่าควรมีการร่วมมือกันในการปราบปราม ทั้งนี้ที่ได้ผลออกมาดังเช่นนี้เพราะอาจเป็นไปได้ว่ากลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ดำรงตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านหรืออาสาสมัครสาธารณสุขที่ถือว่าเป็นผู้นำท้องถิ่น เข้าใจปัญหาและรู้จักท้องถิ่นดี จึงคิดว่าตนควรเป็นผู้นำหลักในการปราบปรามยาบ้า

4.2.4 ท่านคิดว่าสถานีตำรวจภูธรอำเภอหางดงมีประสิทธิภาพในการปราบปรามยาบ้าในระดับใด

ตารางที่ 11 ความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถามต่อประสิทธิภาพในการปราบปรามยาบ้าของ สภ.อ.หางดง

ประสิทธิภาพของ สภ.อ.หางดง	จำนวน	ร้อยละ
ได้ผลดีมาก	23	10.3
ได้ผลปานกลาง	112	50.2
ไม่ได้ผล ต้องปรับปรุง	69	30.9
ไม่ทราบ ไม่ได้ติดตาม	19	8.5
รวม	223	100.0

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าผลการปราบปรามยาบ้าของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหางดงได้ผลปานกลาง โดยมีผู้ตอบจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 50.2 กลุ่มที่ 2 ตอบว่าการปราบปรามยาบ้าได้ผลดีมาก จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 กลุ่มที่ 3 ตอบว่าไม่ได้ผล ต้องมีการปรับปรุง จำนวน 69 คิดเป็นร้อยละ 30.9 กลุ่มที่ 4 ตอบว่าไม่ทราบ เพราะไม่ได้ติดตามการทำงาน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5

4.2.5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรที่ตำรวจจัดให้มีโครงการชุมชนมวลชนสัมพันธ์เพื่อป้องกันปัญหา

ตารางที่ 12 ความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อ โครงการชุมชนมวลชนสัมพันธ์

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	150	67.3
เห็นด้วย	70	31.4
เฉยๆ	3	1.3
รวม	223	100.0

จากตารางที่ 12 พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามว่าเห็นด้วยกับการจัดโครงการมวลชนชุมชนสัมพันธ์เพื่อป้องกันปัญหาป่าอย่างยิ่ง เป็นจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 67.3 แสดงให้เห็นว่าโครงการนี้เป็นที่น่าสนใจและได้รับความนิยมาจากประชาชนอย่างดี โดยมีกลุ่มที่ 2 ที่ตอบว่าเห็นด้วยกับโครงการดังกล่าว จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 31.4 และมีผู้ตอบว่ารู้สึกเฉยๆ กับโครงการนี้เพียง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

4.2.6 ท่านคิดว่าถ้าตำรวจดำเนินการตามโครงการชุมชนมวลชนสัมพันธ์เพื่อป้องกันปัญหาป่า ท่านมีความคิดเห็นว่าจะช่วยลดปัญหาได้หรือไม่เพียงใด

ตารางที่ 13 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อผลการดำเนินการโครงการฯ

ผลการดำเนินการ	จำนวน	ร้อยละ
ได้ผลมาก	102	45.7
ได้ผลปานกลาง	88	39.5
ได้ผลน้อย	33	14.8
รวม	223	100.0

จากตารางที่ 13 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าการดำเนินการตามโครงการชุมชนมวลชนสัมพันธ์นั้นได้ผลเป็นอย่างดีมาก เป็นจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7 กลุ่มที่ 2 ตอบว่าได้ผลปานกลาง จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 และกลุ่มที่ 3 ตอบว่าได้ผลน้อย จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 ซึ่งการจัดโครงการชุมชนมวลชนสัมพันธ์นั้นมีหลายรูปแบบ แต่วัตถุประสงค์โดยรวมแล้วเพื่อเป็นการลดช่องว่างของทางตำรวจกับประชาชน ให้มีความใกล้ชิดสนิทสนมกันมากยิ่งขึ้น และเป็นการสร้างเครือข่ายการป้องกันการก่ออาชญากรรมได้เป็นอย่างดี ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ก็เห็นด้วยกับโครงการนี้ แต่ที่ผลการตอบแบบสอบถามบางกลุ่มปรากฏว่าโครงการฯ นี้ได้ผลในระดับปานกลางนั้น อาจเป็นเพราะว่าโครงการนี้ขาดการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและจริงจัง ทั้งทางตำรวจเองก็ไม่มีกำลังเพียงพอในการดูแลรับผิดชอบโครงการนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามบางท่านจึงมีความเห็นดังกล่าว

4.2.7 ท่านคิดเห็นอย่างไรกรณีที่ตำรวจตั้งด่านตรวจยานพาหนะเพื่อป้องกันปราบปรามยาบ้า

ตารางที่ 14 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการตั้งด่านตรวจยานพาหนะ

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	215	96.4
เฉยๆ	3	1.3
ไม่เห็นด้วย	5	2.2
รวม	223	100.0

จากตารางที่ 14 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับการตั้งด่านตรวจคันยานพาหนะเพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้า เป็นจำนวน 215 คิดเป็นร้อยละ 96.4 และกลุ่มที่ 2 ตอบว่าเฉยๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 และกลุ่มที่ 3 ตอบว่าไม่เห็นด้วย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 ซึ่งจากการที่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นจำนวนมากเห็นด้วยกับการตั้งด่านตรวจคันยานพาหนะนั้น เป็นเพราะว่าการตรวจคันยานพาหนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ไม่เพียงแต่เป็นการสกัดกั้นการลำเลียงยาบ้าเท่านั้น แต่ยังเป็นการป้องปรามการกระทำความผิดกฎหมายอย่างอื่นด้วย ไม่ว่าจะเป็นการพกพาอาวุธหรือการตรวจสอบระดับแอลกอฮอล์ของผู้ขับขี่อีกด้วย สร้างความอบอุ่นใจให้แก่ผู้ใช้เส้นทางในการสัญจรและธุรกิจคนเป็นอย่างดี

4.2.8 ท่านคิดว่าการตั้งด่านตรวจคันยานพาหนะเพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้าได้ผลหรือไม่

ตารางที่ 15 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อผลในการตรวจคันยานพาหนะ

การตรวจคันยานพาหนะได้ผล	จำนวน	ร้อยละ
ได้ผลมาก	77	34.5
ได้ผลปานกลาง	94	42.2
ได้ผลน้อย	47	21.1
ไม่ได้ผลเลย	5	2.2
รวม	223	100.0

จากตารางที่ 15 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่าการตั้งด่านตรวจยานหนะเป็นการป้องกันและปราบปรามยาบ้าที่ได้ผลปานกลาง จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 42.2 โดยกลุ่มที่ 2 ตอบว่าได้ผลมาก จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 กลุ่มที่ 3 ตอบว่าได้ผลน้อย จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 และกลุ่มสุดท้ายตอบว่าไม่ได้ผลเลย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามยังมีความไม่มั่นใจกับวิธีการป้องกันและปราบปรามยาบ้าด้วยวิธีการตรวจค้นยานพาหนะ เพราะจากการรับฟังข้อมูล ข่าวสารที่ปรากฏตามสื่อต่างๆ แม้จะมีการจับกุมยาบ้าได้ด้วยวิธีการตรวจค้นยานพาหนะ แต่ก็ยังมีการแพร่ระบาดของยาบ้าอยู่ จึงเห็นว่าการปราบปรามวิธีนี้ได้ผลในระดับปานกลาง

4.2.9 ท่านมีความเห็นอย่างไรที่ตำรวจจัดให้มีการอบรมสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมเพื่อป้องกันปัญหายาบ้า

ตารางที่ 16 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการอบรมสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	215	96.5
เฉยๆ	4	1.8
ไม่เห็นด้วย	4	1.8
รวม	223	100.0

จากตารางที่ 16 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการจัดให้มีการอบรมสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมเพื่อป้องกันปัญหายาบ้า เป็นจำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 96.5 และกลุ่มที่ตอบว่าเฉยๆ กับ ไม่เห็นด้วย จำนวนกลุ่มละ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 เท่ากัน แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามคำนึงถึงความสำคัญของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมในการที่จะสามารถช่วยเป็นแหล่งแจ้งข่าวให้แก่ทางตำรวจ ไม่เฉพาะข่าวเรื่องยาบ้าเท่านั้น แต่รวมไปถึงข่าวสาร ข้อมูลอาชญากรรมอื่นๆ อีกด้วย

4.2.10 ท่านคิดว่าการให้สมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมมีหน้าที่ในการแจ้งข่าวยานั้นได้ผลหรือไม่

ตารางที่ 17 ความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถามต่อผลการทำงานของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม

ผลการปฏิบัติงาน	จำนวน	ร้อยละ
ได้ผลมาก	77	34.5
ได้ผลปานกลาง	91	40.8
ได้ผลน้อย	45	20.2
ไม่ได้ผลเลย	10	3.5
รวม	223	100.0

จากตารางที่ 17 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการให้สมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมทำหน้าที่ในการแจ้งข่าวยานั้น มีผู้ตอบจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 เห็นว่าได้ผลมาก กลุ่มที่ 2 เห็นว่าได้ผลปานกลาง จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 กลุ่มที่ 3 เห็นว่าได้ผลน้อย มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 กลุ่มที่ 4 เห็นว่าไม่ได้ผลเลย มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 โดยสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมนั้นคือประชาชนที่อยู่ในพื้นที่และได้รับการอบรมจากสถานีตำรวจให้เป็นผู้ช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ด้านการข่าว อย่างไรก็ตามก็อาจเป็นไปได้ว่าการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมเป็นไปอย่างไม่ต่อเนื่อง และเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้รับผิดชอบบางนายไม่ได้ให้ความสำคัญกับแหล่งข่าวมากนักก็เป็นได้

4.2.11 ท่านเคยมีส่วนร่วมกับการป้องกันและปราบปรามยาบ้าหรือไม่

ตารางที่ 18 ส่วนร่วมของผู้ตอบแบบสอบถามในการป้องกันและปราบปรามยาบ้า

การมีส่วนร่วม	จำนวน	ร้อยละ
เคย	50	22.4
ไม่เคย	128	57.4
ไม่แน่ใจ	45	20.2
รวม	223	100.0

จากตารางที่ 18 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 57.4 ไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาบ้า ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 22.4 ตอบว่าเคยมีส่วนร่วม โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 ตอบว่าไม่แน่ใจว่าการกระทำนั้นจะเป็นการมีส่วนร่วมช่วยป้องกันและปราบปรามยาบ้าหรือไม่ ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันและปราบปรามปัญหายาบ้า แสดงให้เห็นว่าการประสานงานระหว่างทางราชการหรือทางตำรวจเองกับฝ่ายผู้นำชุมชนหรือประชาชนเองยังมีน้อยหรือไม่เลย หรืออาจขาดช่วงในการดำเนินการก็เป็นได้ เพราะยังมีผู้ตอบแบบสอบถามอีกจำนวนหนึ่งที่ตอบว่าเคยได้มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาบ้า

4.2.12 ท่านคิดว่าหากท่านมีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมทั้งตำรวจในการป้องกันและปราบปรามยาบ้าท่านจะให้ความร่วมมือเพียงใด

ตารางที่ 19 ความร่วมมือของผู้ตอบแบบสอบถามในการต่อต้านการป้องกันและปราบปรามยาบ้า

การให้ความร่วมมือ	จำนวน	ร้อยละ
มาก	149	66.8
ปานกลาง	63	28.3
น้อย	5	2.2
ไม่ให้ความร่วมมือ	6	2.6
รวม	223	100.0

จากตารางที่ 19 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ยินดีให้ความร่วมมือกับตำรวจในการป้องกันและปราบปรามยาบ้าหากมีโอกาส เป็นจำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 66.8 โดยกลุ่มที่ 2 ตอบว่าจะให้ความร่วมมือปานกลาง จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 กลุ่มที่ 3 ให้ความร่วมมือน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 และมีกลุ่มที่ตอบว่าไม่ให้ความร่วมมือ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้ตอบแบบสอบถามถือเป็นผู้นำชุมชนซึ่งเป็นตำแหน่งที่อาสาสมัครมา กลุ่มคนเหล่านี้จึงรู้สึกยินดีที่จะให้ความร่วมมือกับทางการหากมีการร้องขอหรือมีการจัดโครงการในการป้องกันและปราบปรามยาบ้าต่างๆ เป็นอย่างดี

4.2.13 ท่านคิดว่าการจัดสายตรวจมาตรวจการณ์ในชุมชน ช่วยในการป้องกันปัญหาบ้ำเพียงใด

ตารางที่ 20 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการจัดสายตรวจ

ผลของการจัดสายตรวจ	จำนวน	ร้อยละ
ได้ผลมาก	118	52.9
ได้ผลปานกลาง	71	31.8
ได้ผลน้อย	34	15.2
รวม	223	100.0

จากตารางที่ 20 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าการจัดสายตรวจมาตรวจการณ์ในชุมชนสามารถช่วยในการป้องกันปัญหาบ้ำได้ผลอย่างมาก มีจำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 52.9 กลุ่มที่ 2 มีความเห็นว่าได้ผลปานกลาง จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 และกลุ่มที่มีความเห็นว่าได้ผลน้อย มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเชื่อมั่น และรู้สึกภูมิใจที่เห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจมาตรวจตราเป็นประจำโดยสามารถที่จะเป็นการป้องกันหรือป้องปรามความเคลื่อนไหวของผู้ค้าและผู้เสพยาบ้ำได้เป็นอย่างดี ซึ่งการจัดสายตรวจทั้งรถยนต์ หรือรถจักรยานยนต์นั้นเป็นนโยบายของทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติอยู่แล้ว แต่ด้วยภารกิจและความกว้างใหญ่ของพื้นที่ ประกอบกับการขาดแคลนกำลังพลด้านการตรวจการณ์ จึงทำให้มีการบกพร่องไปบ้าง

4.2.14 ท่านคิดว่าปัญหาบ้ำทำความเสียหายให้เรื่องใดมากที่สุด(ตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ)

ตารางที่ 21 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อผลกระทบของปัญหาบ้ำ

ผลกระทบของยาบ้ำ	จำนวน	ร้อยละ
ครอบครัว	152	68.2
ชุมชน	136	61.0
ความมั่นคงของประเทศ	163	73.1
งบประมาณของประเทศ	59	26.5

จากตารางที่ 21 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่ 1 มีความเห็นว่าปัญหาภัยน้ำมีผลกระทบต่อครอบครัวจำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 68.2 กลุ่มที่ 2 ได้แก่กลุ่มผู้ตอบที่ตอบว่าภัยน้ำส่งผลกระทบต่อชุมชน จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 กลุ่มที่ 3 ตอบว่าภัยน้ำส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ ซึ่งเป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 73.1 และกลุ่มสุดท้ายตอบว่าภัยน้ำส่งผลกระทบต่องบประมาณของประเทศ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 โดยกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 223 คน ที่สามารถเลือกตอบคำถามได้หลายคำตอบ มีความเห็นว่าภัยน้ำส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศมากที่สุด แสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าภัยน้ำเป็นปัญหาใหญ่ระดับประเทศ และเกี่ยวพันถึงความมั่นคงของชาติ นอกจากนี้ความคิดเห็นที่ว่าภัยน้ำยังส่งผลกระทบต่อครอบครัวและชุมชนของตาก็เป็นความคิดเห็นอันดับรองลงมาที่ใกล้เคียงกัน แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามตระหนักว่าปัญหาภัยน้ำได้ส่งผลกระทบต่อทั้งระดับจุลภาคอันได้แก่ระดับครอบครัวและชุมชน และยังส่งผลกระทบต่อระดับมหภาคอันได้แก่ประเทศชาติด้วย ส่วนความคิดเห็นที่ว่าปัญหาภัยน้ำส่งผลกระทบต่องบประมาณของประเทศ ที่มีผู้ตอบไม่มากนัก อาจเป็นไปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในชนบทและไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดสรรหรือแบ่งปันงบประมาณ จึงอาจมองไม่เห็นปัญหาหรือมองว่าไม่ใช่เป็นปัญหาของตนแต่อย่างใดก็เป็นได้ จึงมีผู้ตอบข้อนี้ไม่มาก

4.2.15 ท่านคิดว่าทำไมภัยน้ำจึงปราบปรามยาก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ตารางที่ 22 ความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่ออุปสรรคในการปราบยาบ้า

อุปสรรคในการปราบยาบ้า	จำนวน	ร้อยละ
ตำรวจไม่มีประสิทธิภาพ	88	39.5
โทษไม่รุนแรง	152	68.2
กำลังตำรวจ/งบประมาณไม่พอ	86	38.6
ขาดการประสานงานกับฝ่ายอื่น	119	53.4
อื่นๆ	16	7.2

จากตารางที่ 22 เห็นได้ว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่ตอบว่าอุปสรรคในการปราบยาบ้าได้แก่การที่บทลงโทษผู้กระทำไม่รุนแรง เป็นกลุ่มที่มากที่สุด จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 68.2 กลุ่มรองลงมาได้แก่กลุ่มที่ตอบว่าการขาดการประสานงานกับฝ่ายอื่นเป็นอุปสรรครองลงมา มีจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 53.4 กลุ่มที่ 3 และ 4 มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ ตอบว่าตำรวจไม่มีประสิทธิภาพในการ

ปราบปรามยาบ้า มีผู้ตอบจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 และตอบว่ากำลังตำรวจและงบประมาณไม่เพียงพอ มีผู้ตอบจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 โดยมีกลุ่มสุดท้าย ตอบว่าเป็นเพราะเหตุผลอื่นๆ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 ซึ่งสาเหตุที่ผู้ตอบส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าอุปสรรคสำคัญของการปราบปรามยาบ้าก็คือ บทลงโทษต่อผู้กระทำความผิดที่ไม่รุนแรง ซึ่งโดยความเป็นจริงนั้นโทษสูงสุดของผู้ค้ายาบ้าคือการประหารชีวิต อันเป็นโทษสูงสุดในกระบวนการยุติธรรมแล้ว แต่ที่ได้ความคิดเห็นออกมาเช่นนั้นอาจเป็นเพราะการที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าการอนุญาตให้มีการประกันตัวผู้ต้องหาและปล่อยตัวผู้ต้องหาออกมา และผู้ต้องหาเหล่านั้นส่วนใหญ่หลบหนีประกันและกลับมาค้ายาบ้าเช่นเดิมอีก โดยเฉพาะผู้ค้ารายย่อยและผู้เสพยา หรือเฉพาะผู้เสพยาที่ตกเป็นผู้ต้องหา ก็ได้รับการปล่อยตัวออกมาเสพยาบ้าได้อีก ก็เป็นไปได้ โดยผู้ตอบแบบสอบถามไม่เข้าใจว่าเหตุใดคนเหล่านั้นเมื่อถูกจับกุมแล้วยังสามารถกลับมาค้าได้อีก อุปสรรคอันดับรองลงมาที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบได้แก่การที่ขาดการประสานงานกับฝ่ายต่างๆ ซึ่งอุปสรรคข้อนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งไม่ได้เป็นผู้รับผิดชอบในการปราบปรามยาบ้าอาจมองว่าไม่มีการประสานงานกันก็เป็นได้ โดยเฉพาะฝ่ายตำรวจกับฝ่ายปกครอง อันได้แก่เจ้าพนักงานปกครองประจำอำเภอและฝ่ายสาธารณสุขประจำอำเภอ ซึ่งกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สังกัดอยู่ อาจไม่ได้มีการประสานงานกันเป็นครั้งคราว ไม่ประจำ ทางผู้ตอบแบบสอบถามจึงมองว่าไม่มีการประสานงานกันก็เป็นได้ อุปสรรคต่อมาเป็นอุปสรรคของฝ่ายตำรวจที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าตำรวจไม่มีประสิทธิภาพทั้งมีกำลังและงบประมาณไม่เพียงพออีกด้วย ส่วนอุปสรรคอื่นๆ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบมาในแบบสอบถามประมวลความได้ว่าเป็นเพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เอาใจใส่จริงจังกับการป้องกันและปราบปราม อีกทั้งมีการฉ้อฉล ใช้ยาบ้าทำการหาผลประโยชน์เข้าตน หากเจ้าหน้าที่ตำรวจมีความตั้งใจจริงและสุจริตใจแล้วก็จะสามารถปราบปรามยาบ้าได้ผล

4.2.16 ท่านคิดว่าอะไรเป็นสาเหตุของปัญหายาบ้าในชุมชนของท่าน(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ตารางที่ 23 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามกับสาเหตุของปัญหายาบ้า

สาเหตุของปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
ตำรวจไม่เข้มงวด ปล่อยปะละเลย	137	61.4
มีตำรวจเกี่ยวข้องกับยาบ้า	107	48.0
มีกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวข้องกับยาบ้า	52	23.3
มีข้าราชการ จนท.รัฐ เกี่ยวข้อง	85	38.1
มีครู อาจารย์ เกี่ยวข้องกับยาบ้า	36	16.1
อื่นๆ	27	12.1

จากตารางที่ 23 พบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าการที่ตำรวจปล่อยปะละเลย ไม่เอาจริงจังกับการปราบปรามยาบ้า เป็นสาเหตุอันดับแรกของปัญหา มีผู้ตอบจำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 61.4 รองลงมาได้แก่ความคิดเห็นที่ว่ามีตำรวจบางคนมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาบ้า จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 48.0 กลุ่มที่ 3 ตอบว่ามีข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐบางคนเกี่ยวข้องกับยาบ้า จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 และกลุ่มที่ 4 ตอบว่ามีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือผู้นำชุมชนบางคนเกี่ยวข้องกับยาบ้า จำนวนผู้ตอบ 52 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 กลุ่มที่ 5 ตอบว่ามีครู อาจารย์ บางคนเกี่ยวข้องกับยาบ้า ผู้ตอบจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1 และกลุ่มสุดท้ายตอบว่ามีสาเหตุอื่นๆ จำนวน 27 คน ซึ่งประมวลความได้ว่า ยังมีนักการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาบ้า และในหมู่นักเรียน นักศึกษาที่กลายเป็นผู้ค้าหรือผู้ชักจูงให้มีการเสพยาบ้าเช่นกัน

ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่ว่าสาเหตุสำคัญอันดับแรกของปัญหายาบ้าคือการที่ตำรวจปล่อยปะละเลยและไม่เอาจริงจังกับการป้องกันและปราบปรามยาบ่านั้น สอดคล้องกับความคิดเห็นในข้อ 4.2.15 และตารางที่ 22 ที่ระบุว่าตำรวจไม่เอาจริงจังเป็นอุปสรรคในการปราบยาบ้าเช่นกัน ทั้งนี้โดยการได้สอบถามและพูดคุยกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามบางคนนั้น กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวความคิดว่า หากเจ้าหน้าที่ตำรวจจะกระทำการใดๆ แล้วย่อมทำได้ ประชาชนเชื่อมั่นและไว้วางใจในความรู้ ความสามารถของทางตำรวจ โดยจะเห็นได้จากคดีต่างๆ หลายๆ คดีที่ตำรวจสามารถคลี่คลายคดีและสามารถจับกุมผู้กระทำความผิดมาลงโทษได้ แต่เรื่องการปราบปรามยาบ่านั้นนอกจากเป็นเรื่องที่ถือเป็นคดีประจำวันซึ่งมีเกิดขึ้นทุกวันแล้ว หลายๆ คดีเป็นคดีเล็กๆ ที่มีผู้กระทำความผิดเพียงคนเดียว โทษไม่รุนแรง จึงไม่ได้รับการเอาใจใส่จากทางตำรวจอย่างจริงจัง ประกอบกับยังมีคดีอื่นๆ ที่ต้องทุ่ม

กำลังคนและงบประมาณในการติดตามคดี คดียาบ้าจึงลดความสำคัญลง อีกจุดสังเกตหนึ่งได้แก่การที่กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนน้อยให้ความคิดเห็นว่ามีครูบาอาจารย์เกี่ยวข้องกับยาบ้า แสดงว่าภาพพจน์ของครู อาจารย์ นั้นยังดีอยู่ในสายตาของกลุ่มเป้าหมาย

4.2.17 ท่านคิดว่าหากท่านได้เข้าไปมีส่วนร่วมกับการตำรวจในการป้องกันและปราบปรามยาบ้า ท่านจะให้ความร่วมมือในรูปแบบใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ตารางที่ 24 ความร่วมมือของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการปราบปรามยาบ้า

ความร่วมมือ	จำนวน	ร้อยละ
แจ้งข้อมูลข่าวสาร	193	86.5
เข้าร่วมเป็นสมาชิกแจ้งข่าวฯ	60	26.9
เข้าร่วมปฏิบัติการกับตำรวจ	43	19.2

จากตารางที่ 24 แสดงถึงแนวความคิดของผู้ตอบแบบสอบถามในวิธีการให้ความร่วมมือกับทางเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปราบปรามยาบ้า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่ตอบว่าการแจ้งข้อมูลข่าวสารเป็นวิธีการให้ความร่วมมือมากที่สุด จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 86.5 ทั้งนี้ เป็นไปได้ว่าการแจ้งข้อมูลข่าวสารแก่ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นวิธีการที่ง่ายและสะดวกที่สุด รองลงมาได้แก่กลุ่มผู้ตอบที่ตอบว่าจะเข้าร่วมเป็นสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 ซึ่งผู้ตอบข้อนี้เมื่อผู้วิจัยได้ย้อนกลับไปดูในแบบสอบถามแล้ว พบว่าส่วนใหญ่ที่ตอบข้อนี้เป็นเพศชาย แสดงให้เห็นว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามส่วนหนึ่งพร้อมที่จะอาสาเข้าไปมีส่วนร่วมกับการตำรวจมากกว่าการแจ้งข้อมูลข่าวสารเท่านั้น เพราะการเข้าร่วมเป็นสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมนั้น จะต้องเข้ารับการอบรมจากทางตำรวจเพื่อให้ทราบถึงแนวทางและระเบียบวิธีการปฏิบัติที่คล้ายคลึงกันในการแจ้งข้อมูลข่าวสาร โดยส่วนใหญ่จะมีการอบรมกัน 1 วันเป็นอย่างน้อย กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มที่ตอบว่าพร้อมจะเข้าร่วมปฏิบัติการกับตำรวจในการเข้าตรวจค้น จับกุม การตั้งด่านตรวจยานพาหนะ หรือการเป็นวิทยากรในการบรรยายเรื่องการป้องกันปราบปรามยาบ้า กลุ่มนี้มีผู้ตอบจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 ซึ่งเมื่อผู้วิจัยได้ย้อนกลับไปดูแบบสอบถามดังเช่นที่ปฏิบัติแล้ว พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามข้อนี้ ส่วนใหญ่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งกำนันกับผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเคยมีส่วนร่วมกับการราชการทั้งฝ่ายปกครองและฝ่ายตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่ทางด้านอื่นๆ มาแล้วจึงพร้อมที่จะเข้าร่วมการปฏิบัติหน้าที่ในการปราบปรามยาบ้าหากทางตำรวจเปิดโอกาสให้เข้าไปมีส่วนร่วม

4.2.18 โรงเรียนควรให้ความร่วมมืออย่างไรต่อการปราบปรามยาบ้า (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ตารางที่ 25 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อความร่วมมือของทางโรงเรียน

ความร่วมมือของทางโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
มุ่งสอนให้ทราบถึงพิษภัยยาบ้า	188	84.3
ตรวจสอบพฤติกรรมนักเรียน	173	77.6
ส่งนักเรียนที่เสพ/ขาย ให้ตำรวจ	109	48.9
ตรวจค้นยาบ้าในโรงเรียน	138	61.9
อื่นๆ	13	5.8

จากตารางที่ 25 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 84.3 มีความคิดเห็นว่าโรงเรียนควรมุ่งสอนให้นักเรียนทราบถึงพิษภัยของยาบ้า แสดงว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามหวังให้ทางโรงเรียนเป็นผู้อบรมสั่งสอนให้นักเรียนซึ่งเป็นบุตรหลานของตนได้เข้าใจและตระหนักถึงพิษภัยของยาบ้า ควบคู่ไปกับการเฝ้าตรวจสอบพฤติกรรมนักเรียน นักศึกษาขณะอยู่ในโรงเรียน โดยมีผู้ตอบเป็นจำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 77.6 ใกล้เคียงกับกลุ่มผู้ตอบกลุ่มแรก กลุ่มที่ 3 ตอบว่าการใช้วิธีการเชิงรุกในการให้มีการตรวจค้นยาบ้าในโรงเรียนเป็นวิธีที่ควรกระทำ มีผู้ตอบจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 61.9 และกลุ่มที่ 4 มีความคิดเห็นว่าการจับนักเรียนที่เสพหรือขายยาบ้าส่งให้ทางตำรวจจัดการเป็นวิธีการที่น่ากระทำเช่นกัน มีผู้ตอบจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 48.9 โดยมีกลุ่มที่เสนอความคิดเห็นเป็นอย่างอื่นอีก 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 ซึ่งได้แก่ข้อเสนอการจัดให้มีกิจกรรมต่อต้านยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง เช่น นิทรรศการ หรือ สัปดาห์การป้องกันยาเสพติด เป็นต้น

จากตาราง แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับบทบาทของทางโรงเรียนในการป้องกันและปราบปรามยาบ้า โดยสังเกตได้จากการตอบแบบสอบถามมีจำนวนผู้ตอบในแต่ละข้อเกิน 100 คน คิดเป็นมากกว่าร้อยละ 50 และมีผู้เสนอข้อคิดเห็นในการป้องกันและปราบปรามยาบ้าในโรงเรียนอย่างกว้างขวางและหลากหลาย ทั้งนี้ยังตั้งข้อสังเกตได้อีกว่าผู้ตอบแบบสอบถามสนับสนุนวิธีการในการป้องกันและปราบปรามยาบ้าในโรงเรียนทั้งเชิงรุก เช่น การตรวจสอบพฤติกรรมนักเรียนอย่างทั่วถึง การตรวจค้นยาบ้าภายในโรงเรียน หรือแม้แต่การส่งนักเรียนที่เสพหรือค้ายาบ้าให้ทางตำรวจดำเนินการ และเชิงรับ เช่น การมุ่งเน้นสอนให้นักเรียนรู้ถึงพิษภัยของยาบ้า หรือการจัดนิทรรศการและสัปดาห์ป้องกันยาบ้า ทำให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามหวังที่จะพึ่งพาสถาบันการศึกษามากที่สุดในการช่วยแก้ปัญหาดังกล่าว

4.2.19 ท่านคิดว่าแนวทางการป้องกันและปราบปรามยาบ้าให้ได้ผลคือวิธีใด(ตอบได้มากกว่าข้อ)

ตารางที่ 26 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวทางในการปราบปรามยาบ้าอย่างได้ผล

แนวทางในการปราบปรามยาบ้า	จำนวน	ร้อยละ
ตั้งด่าน-ตรวจค้น-จับกุม	151	67.7
บำบัด รักษาแก่ผู้ติดยา	112	50.2
เพิ่มบทลงโทษ	190	85.2
ประกาศเขตหมู่บ้านปลอดยาบ้า	118	52.9
จัดให้มีการแข่งขันกีฬาต้านยาบ้า	101	45.2

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่าวิธีการต่างๆ ที่เป็นตัวเลือกให้ตอบได้รับการเลือกเกินร้อยละ 50 ขึ้นไปเกือบหมด ยกเว้นเพียงข้อเดียว โดยวิธีการที่กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามเลือกมากที่สุดคือ การเพิ่มบทลงโทษแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ทั้งผู้เสพ ผู้ค้า และผู้ผลิต ให้นับกว่าปัจจุบัน มีผู้ตอบจำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 85.2 รองลงมาได้แก่การตั้งด่านตรวจค้นยานพาหนะ การตรวจค้น การจับกุม ให้เข้มงวดมากกว่านี้ มีผู้ตอบ 151 คน คิดเป็นร้อยละ 67.7 กลุ่มที่ 3 เห็นว่าการจัดให้มีหมู่บ้าน ชุมชนด้านยาเสพติด และมีการประกาศเป็นหมู่บ้านปลอดยาเสพติดหากกำจัดยาเสพติดออกไปได้ มีผู้ตอบ 118 คน คิดเป็นร้อยละ 52.9 กลุ่มที่ 4 เห็นว่าการบำบัด รักษาแก่ผู้ติดยาเสพติดและอบรมให้รู้ถึงโทษภัยของยาบ้าเพื่อจะได้ไม่กลับไปติดอีก มีผู้ตอบจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 50.2 และกลุ่มสุดท้ายเห็นว่าการจัดให้มีการแข่งขันกีฬาด้านยาเสพติด เป็นแนวทางในการป้องกันปราบปรามยาบ้าได้ จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 45.2 ซึ่งกลุ่มนี้มีไม่ถึงร้อยละ 50 ของผู้ตอบทั้งหมด

จากตารางแจกแจง แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามสนับสนุนวิธีการเกือบทุกวิธีที่เสนอให้เลือกตอบ ทุกตัวเลือกมีผู้ตอบเกิน 100 คน เช่นเดียวกับหัวข้อ 4.2.18 และตารางที่ 25 โดยเฉพาะวิธีที่ได้รับการเลือกมากที่สุด ได้แก่ การเพิ่มบทลงโทษแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาบ้า นั้น หากย้อนไปดูหัวข้อ 4.2.15 และตารางที่ 22 ซึ่งแสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเรื่องอุปสรรคในการปราบปรามยาบ้า แล้วนั้นพบว่า เป็นไปในทางเดียวกัน คือมีจำนวนผู้ตอบเป็นอันดับแรกเช่นกัน โดยขณะที่ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเรื่องอุปสรรคในการปราบปรามยาบ้าคือ บทลงโทษไม่รุนแรง ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเรื่องแนวทางในการป้องกันและปราบปรามยาบ้าให้ได้ผลคือ การเพิ่มบทลงโทษ แสดงให้เห็น

ถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่ยังไม่พอใจหรือมีข้อกลางแกลงใจในบทลงโทษของความผิดเกี่ยวกับยาบ้า โดยเฉพาะการจัดการกับผู้เสพยาที่อยู่ในชุมชนของตน และผู้ตอบแบบสอบถามเชื่อว่าการเพิ่มบทลงโทษหรือการเอาจริงเอาจังกับการลงโทษทั้งผู้เสพยา ผู้ค้า จะสามารถป้องกันและปราบปรามปัญหายาบ้าได้

4.3 การพิสูจน์ข้อสมมติฐาน

หลังจากที่ได้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับมาทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการพิสูจน์สมมติฐานที่ได้ตั้งไว้จากคำตอบที่ได้จากแบบสอบถาม โดยใช้การเปรียบเทียบทางสถิติเพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสองตัว โดยใช้ค่า Chi-Square ซึ่งใช้ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นตัวแปรอิสระ และใช้ผลลัพธ์ที่ได้จากแบบสอบถามแต่ละข้อเป็นตัวแปรตาม ได้ผลดังนี้

4.3.1 เพศต่อความคิดเห็นว่าในหมู่บ้านมีปัญหายาบ้า

ตารางที่ 27 อายุต่อความคิดเห็นว่าในหมู่บ้านมีปัญหายาบ้า
(คำถามข้อที่ 1 ท่านคิดว่าหมู่บ้านของท่านมีปัญหายาหรือไม่)

อายุ				
ความคิดเห็น	อายุไม่เกิน 30 ปี	อายุ 31-50 ปี	อายุเกิน 50 ปี	รวม
มี	15 (65.2)	139 (79.4)	13 (52.0)	167 (74.9)
ไม่มี	1 (4.3)	7 (4.0)	4 (16.0)	12 (5.4)
ไม่แน่ใจ	7 (30.4)	29 (16.6)	8 (32.0)	44 (19.7)
รวม	23 (100.0)	175 (100.0)	25 (100.0)	223 (100.0)

$$X^2 = 12.55 ; DF = 4 ; Sig. = .014$$

ผลการทดสอบค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างอายุต่อความคิดเห็นว่าในหมู่บ้านมีปัญหายาเสพติด พบว่า ค่าไคว์สแควร์มีค่าเท่ากับ 12.55 ค่า DF เท่ากับ 4 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.014 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอายุที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ความคิดเห็นในเรื่องการมีอยู่ของปัญหายาบ้าในหมู่บ้านแตกต่างกัน

ออกไป ซึ่งอาจอธิบายตามตารางที่แสดงไว้ได้ว่ากลุ่มอายุระหว่าง 31-50 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีประชากรมากที่สุด แสดงความเห็นว่ามีปัญหาภัยน้ำอยู่ในหมู่บ้าน ซึ่งหมายถึงว่ากลุ่มเหล่านี้อาจมีประสบการณ์โดยตรงกับตนเอง โดยในกลุ่มอายุอื่นนั้นอาจยังไม่มีโอกาสได้มีประสบการณ์เองโดยตรง

4.3.2 ระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นว่าในหมู่บ้านมีปัญหาภัยน้ำ

ตารางที่ 28 ระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นว่าในหมู่บ้านมีปัญหาภัยน้ำ
(คำถามข้อที่ 1 ท่านคิดว่าหมู่บ้านของท่านมีปัญหาหรือไม่)

ระดับการศึกษา

ความคิดเห็น	ประถม	ม.ต้น	ม.ปลาย/วช.	อนุปริญญา/วช.	รวม
มี	110 (70.5)	30 (83.3)	20 (87.0)	7 (87.5)	167 (74.9)
ไม่มี	7 (4.5)	2 (5.6)	3 (13.0)		12 (5.4)
ไม่แน่ใจ	39 (25.0)	4 (11.1)		1 (12.5)	44 (19.7)
รวม	156 (100.0)	36 (100.0)	23 (100.0)	8 (100.0)	223 (100.0)

$$X^2 = 12.83 ; DF = 6 ; Sig. = .046$$

ผลการทดสอบค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นว่าในหมู่บ้านมีปัญหาภัยน้ำ พบว่า ค่าไคแอสควร์มีค่าเท่ากับ 12.83 ค่า DF เท่ากับ 6 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.046 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ความคิดเห็นในเรื่องการมีอยู่ของปัญหาภัยน้ำในหมู่บ้านแตกต่างกันออกไป โดยจะเห็นได้ว่าระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามที่สูงขึ้นทำให้ค่าร้อยละของจำนวนผู้ที่มีความเห็นว่ามีปัญหาภัยน้ำในหมู่บ้านมากขึ้นตาม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่มีระดับการศึกษาที่สูงขึ้นสามารถที่จะมองเห็นปัญหาได้มากขึ้น และเป็นขั้นเป็นต้น มีเหตุมีผลมากขึ้นด้วย ขณะที่ผู้มีการศึกษาในระดับต่ำกว่ายังมองปัญหาไม่ชัดเจนและใช้ความรู้สึกส่วนตัวในการแสดงความคิดเห็น

4.3.3 อาชีพต่อความคิดเห็นว่าในหมู่บ้านมีปัญหาภัยน้ำ

ตารางที่ 29 อาชีพต่อความคิดเห็นว่าในหมู่บ้านมีปัญหาภัยน้ำ
(คำถามข้อที่ 1 ท่านคิดว่าหมู่บ้านของท่านมีปัญหาหรือไม่)

อาชีพ

ความคิดเห็น	รับจ้าง	เกษตรกรรวม	รวมเกษตรกร	ค้าขาย	รวม
มี	90 (78.3)	49 (66.2)	2 (50.0)	26 (86.7)	167 (74.9)
ไม่มี	5 (4.3)	3 (4.1)	2 (50.0)	2 (6.7)	12 (5.4)
ไม่แน่ใจ	20 (17.4)	22 (29.7)		2 (6.7)	44 (19.7)
รวม	115 (100.0)	74 (100.0)	4 (100.0)	30 (100.0)	223 (100.0)

$$X^2 = 24.61 ; DF = 6 ; Sig. = .001$$

ผลการทดสอบค่าความสัมพันธของตัวแปรระหว่างระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นว่าในหมู่บ้านมีปัญหาภัยน้ำ พบว่า ค่าไคว์สแควร์มีค่าเท่ากับ 24.61 ค่า DF เท่ากับ 6 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.001 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอาชีพที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ความคิดเห็นในเรื่องการมีอยู่ของปัญหาภัยน้ำในหมู่บ้านแตกต่างกันออกไป โดยอาจเป็นเพราะกลุ่มอาชีพมีส่วนทำให้แนวความคิดหรือการรับรู้ข้อมูลข่าวสารแตกต่างกันออกไป การมีส่วนร่วมในการประกอบอาชีพทำให้เกิดการกล่อมเกล่าที่แตกต่างกันออกไป จึงทำให้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องการมีอยู่ของปัญหาภัยน้ำแตกต่างกันออกไป โดยกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่ประกอบอาชีพค้าขาย มีจำนวนผู้ตอบว่ามีปัญหาภัยน้ำในหมู่บ้านคิดเป็นร้อยละ 86.7 ซึ่งเป็นจำนวนร้อยละที่มากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอาชีพอื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาชีพค้าขายทำให้มีโอกาสพบปะผู้คนเป็นจำนวนมาก และได้แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกัน ทั้งระหว่างผู้ประกอบอาชีพเดียวกันและระหว่างลูกค้า ในขณะที่ผู้ที่ประกอบอาชีพอื่นไม่ค่อยมีโอกาสได้พบปะผู้คนจำนวนมาก จึงอาจไม่มีการรับ-ส่งข่าวสารแก่กันมากเท่าจึงมีความคิดเห็นที่แตกต่างออกไป

4.3.4 อายุต่อความคิดเห็นเรื่องระดับความรุนแรงของปัญหาหยาบในหมู่บ้าน

ตารางที่ 30 อายุต่อความคิดเห็นเรื่องระดับความรุนแรงของปัญหาหยาบ
(คำถามข้อที่ 2 ท่านคิดว่าในหมู่บ้านของท่านมีปัญหยาบมากน้อยเพียงใด)

อายุ				
ความรุนแรง	ไม่เกิน 30 ปี	31-50 ปี	อายุเกิน 50 ปี	รวม
มาก	11 (47.8)	48 (27.4)	4 (16.0)	63 (28.3)
ปานกลาง	5 (21.7)	87 (49.7)	5 (20.0)	97 (43.5)
น้อย	3 (13.0)	21 (12.0)	9 (36.0)	33 (14.8)
ไม่มีปัญหา	1 (4.3)	4 (2.3)	6 (24.0)	11 (4.9)
ไม่ทราบ	3 (13.0)	15 (8.6)	1 (4.0)	19 (8.5)
รวม	23 (100.0)	175 (100.0)	25 (100.0)	223 (100.0)

$$X^2 = 43.51 ; DF = 10 ; Sig. = .001$$

ผลการทดสอบค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นว่าในหมู่บ้านมีปัญหยาบเสียดิรุนแรงเพียงใด พบว่า ค่าไคว์สแควร์มีค่าเท่ากับ 43.51 ค่า DF เท่ากับ 10 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.001 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอายุที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ความคิดเห็นในเรื่องระดับความรุนแรงของปัญหาหยาบในหมู่บ้านแตกต่างกันออกไป จากตารางจะเห็นได้ว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่ตอบว่ามีระดับความรุนแรงของปัญหามากนั้น กลุ่มผู้ตอบที่มีอายุน้อยกว่าจะเลือกตอบข้อนี้คิดเป็นจำนวนร้อยละมากกว่ากลุ่มผู้ตอบที่มีอายุมากกว่า ซึ่งที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะกลุ่มผู้ตอบที่มีอายุน้อยกว่ามองว่าปัญหาหยาบในหมู่บ้านเป็นปัญหาที่รุนแรงประกอบกับโอกาสในการรับรู้ข่าวสารที่มากกว่า จึงทำให้รู้สึกว่ปัญหาหยาบในหมู่บ้านนั้นรุนแรงมาก

4.3.5 ระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นเรื่องระดับความรุนแรงของปัญหาขี้ในหมู่บ้าน

ตารางที่ 31 ระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นเรื่องระดับความรุนแรงของปัญหาขี้
(คำถามข้อที่ 2 ท่านคิดว่าในหมู่บ้านของท่านมีปัญหามันมากน้อยเพียงใด)

ระดับการศึกษา

ความรุนแรง	ประถม	มัธยม	มหาวิทยาลัย	อนุปริญญา/ปวส.	รวม
มาก	44 (28.2)	10 (27.8)	6 (26.1)	3 (37.5)	63 (28.3)
ปานกลาง	74 (47.4)	10 (27.8)	9 (39.1)	4 (50.0)	97 (43.5)
น้อย	16 (10.3)	13 (36.1)	4 (17.4)		33 (14.8)
ไม่มีปัญหา	9 (5.8)	2 (5.6)			11 (4.9)
ไม่ทราบ	13 (8.3)	1 (2.8)	4 (17.4)	1 (12.5)	19 (8.5)
รวม	156 (100.0)	36 (100.0)	23 (100.0)	8 (100.0)	223 (100.0)

$$X^2 = 31.17; DF = 15; Sig. = .008$$

ผลการทดสอบค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นว่าในหมู่บ้านมีปัญหาเสพติรุนแรงเพียงใด พบว่า ค่าไค์สแควร์มีค่าเท่ากับ 31.17 ค่า DF เท่ากับ 15 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05เท่ากับ 0.008 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ความคิดเห็นในเรื่องระดับความรุนแรงของปัญหาขี้ในหมู่บ้านแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าระดับการศึกษาที่ต่างกันทำให้แนวโน้มในการมองความรุนแรงของปัญหาแตกต่างกันออกไป โดยเฉพาะการได้รับการศึกษาที่สูงขึ้นทำให้ผู้ตอบสามารถวิเคราะห์และประมวลความเป็นไปในทิศทางต่างๆ ได้ดีกว่า

4.3.6 อาชีพต่อความคิดเห็นเรื่องระดับความรุนแรงของปัญหาบ้านในหมู่บ้าน

ตารางที่ 32 อาชีพต่อความคิดเห็นเรื่องระดับความรุนแรงของปัญหาบ้าน
(คำถามข้อที่ 2 ท่านคิดว่าในหมู่บ้านของท่านมีปัญหายาบ้ามากน้อยเพียงใด)

อาชีพ

ความรุนแรง	รับจ้าง	เกษตรกร	รับราชการ	ค้าขาย	รวม
มาก	34 (29.6)	21 (28.4)	2 (50.0)	6 (20.0)	63 (28.3)
ปานกลาง	60 (52.2)	21 (28.4)		16 (53.3)	97 (43.5)
น้อย	10 (8.7)	19 (25.7)		4 (13.3)	33 (14.8)
ไม่มีปัญหา	5 (4.3)	4 (5.4)		2 (6.7)	11 (4.9)
ไม่ทราบ	6 (5.2)	9 (12.2)	2 (50.0)	2 (6.7)	19 (8.5)
รวม	115 (100.0)	74 (100.0)	4 (100.0)	30 (100.0)	223 (100.0)

$$X^2 = 95.81 ; DF = 15 ; Sig. = .001$$

ผลการทดสอบค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นว่าในหมู่บ้านมีปัญหายาเสพติดรุนแรงเพียงใด พบว่า ค่าไคว์สแควร์มีค่าเท่ากับ 95.81 ค่า DF เท่ากับ 15 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.001 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอาชีพที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ความคิดเห็นในเรื่องระดับความรุนแรงของปัญหายาบ้าในหมู่บ้านแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้เป็นเช่นเดียวกับหัวข้อ 4.2.3 ตารางที่ 29 อาชีพต่อความคิดเห็นว่ามีปัญหายาบ้าในหมู่บ้าน ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน ที่เป็นเช่นนี้แสดงว่ากลุ่มอาชีพต่างๆ มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป โดยอาชีพแต่ละอย่างมีรูปแบบและธรรมชาติของอาชีพแตกต่างกันออกไป ทำให้ความคิดเห็นแตกต่างกันออกไปได้

4.3.7 ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งต่อความคิดเห็นเรื่องระดับความรุนแรงของปัญหาภายในหมู่บ้าน

ตารางที่ 33- ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งต่อความคิดเห็นเรื่องระดับความรุนแรงของปัญหาภายในหมู่บ้าน

(คำถามข้อที่ 2 ท่านคิดว่าในหมู่บ้านของท่านมีปัญหายาบ้ามากน้อยเพียงใด)

ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง

ความรุนแรง	1-5 ปี	6-10 ปี	10 ปีขึ้นไป	รวม
มาก	44 (30.6)	12 (21.8)	7 (29.2)	63 (28.3)
ปานกลาง	61 (42.4)	28 (50.9)	8 (33.3)	97 (43.5)
น้อย	25 (17.4)	8 (14.5)		33 (14.8)
ไม่มีปัญหา	6 (4.2)	2 (3.6)	3 (12.5)	11 (4.9)
ไม่ทราบ	8 (5.6)	5 (9.1)	6 (25.0)	19 (8.5)
รวม	144 (100.0)	55 (100.0)	24 (100.0)	223 (100.0)

$$X^2 = 25.06 ; DF = 10 ; Sig. = .005$$

ผลการทดสอบค่าความสัมพัทธ์ของตัวแปรระหว่างระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นว่าในหมู่บ้านมีปัญหายาเสพติดรุนแรงเพียงใด พบว่า ค่าไค์สแควร์มีค่าเท่ากับ 25.06 ค่า DF เท่ากับ 10 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.005 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าระยะเวลาการดำรงตำแหน่งที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ความคิดเห็นในเรื่องระดับความรุนแรงของปัญหาภายในหมู่บ้านแตกต่างกันออกไป โดยกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่ตอบว่ามีระดับความรุนแรงของปัญหาอยู่ในระดับมาก นั้นกลุ่มที่ดำรงตำแหน่ง 1-5 ปี และ กลุ่มที่ดำรงตำแหน่ง 10 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับค่าร้อยละที่ใกล้เคียงกัน

4.3.8 เพศต่อความคิดเห็นเรื่องผู้นำหลักในการปราบปรามยาบ้า

ตารางที่ 34 เพศต่อความคิดเห็นเรื่องผู้นำหลัก

(คำถามข้อที่ 3 ท่านคิดว่าผู้นำหลักในการปราบปรามยาบ้าควรจะเป็นใคร)

เพศ			
ผู้นำหลัก	ชาย	หญิง	รวม
ประชาชน	21(15.4)	22 (25.3)	43 (19.3)
กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน	43 (31.6)	41(47.1)	84 (37.7)
ตำรวจ	54 (39.7)	22 (25.3)	76 (34.1)
นายอำเภอ	9 (6.6)		9 (4.0)
ตอบมากกว่า 1 ตัวเลือก	9 (6.6)	2 (2.2)	5 (2.2)
รวม	136 (100.0)	87 (100.0)	223 (100.0)

$$X^2 = 17.06 ; DF 5 ; Sig. = .004$$

ผลการทดสอบค่าความสัมพัทธ์ของตัวแปรระหว่างระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นว่าผู้ใดควรเป็นผู้นำหลักในการปราบปรามยาบ้า พบว่า ค่าไค์สแควร์มีค่าเท่ากับ 17.6 ค่า DF เท่ากับ 5 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.004 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าเพศที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ความคิดเห็นในเรื่องผู้นำหลักในการปราบปรามยาบ้าแตกต่างกันออกไป โดยขณะที่กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายเห็นว่าตำรวจควรเป็นผู้นำหลักในการปราบปรามยาบ้า แต่กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิงกลับเห็นว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือผู้นำท้องถิ่นควรเป็นผู้นำหลัก โดยเห็นได้จากจำนวนร้อยละของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งเพศชายและหญิงที่เลือกตอบแตกต่างกันออกไป ซึ่งที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะเพศชายให้ความเชื่อมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจมากกว่าเพศหญิง แต่ผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิงส่วนใหญ่ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 47.1 กลับมีความเห็นว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านหรือผู้นำท้องถิ่นควรเป็นผู้นำหลักในการปราบปรามยาบ้า โดยมีผู้ตอบเพศหญิงคนเดียวเลือกตอบว่านายอำเภอหรือฝ่ายปกครองเลย

4.3.9 อาชีพต่อความคิดเห็นเรื่องผู้นำหลักในการปราบปรามยาบ้า

ตารางที่ 35 อาชีพต่อความคิดเห็นเรื่องผู้นำหลัก
(คำถามข้อที่ 3 ท่านคิดว่าผู้นำหลักในการปราบปรามยาบ้าควรจะเป็นใคร)

อาชีพ

ผู้นำหลัก	รับจ้าง	สถานประกอบการ	รับราชการ	ค้าขาย	รวม
ประชาชน	29 (25.2)	10 (13.5)		4 (13.3)	43 (19.3)
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	54 (47.0)	20 (27.0)	2 (50.0)	8 (26.7)	84 (37.7)
ตำรวจ	28 (24.3)	36 (48.6)		12 (40.0)	76 (34.1)
นายอำเภอ	3 (2.6)	6 (8.1)			9 (4.0)
ตอบมากกว่า 1 ข้อ	1 (0.9)	2 (2.8)	2 (50.0)	6 (20.0)	11 (4.9)
รวม	115 (100.0)	74 (100.0)	4 (100.0)	30 (100.0)	223 (100.0)

$$X^2 = 81.49 ; DF = 15 ; Sig. = .001$$

ผลการทดสอบค่าความสัมพัทธ์ของตัวแปรระหว่างระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นว่าผู้ใดควรเป็นผู้นำหลักในการปราบปรามยาบ้า พบว่า ค่าไคว์สแควร์มีค่าเท่ากับ 81.49 ค่า DF เท่ากับ 15 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.001 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอาชีพที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ความคิดเห็นในเรื่องผู้นำหลักในการปราบปรามยาบ้าแตกต่างกันออกไป โดยหากมองภาพโดยรวมแล้วกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดส่วนใหญ่มีความเห็นให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำท้องถิ่น เป็นผู้นำหลักในการปราบปรามยาบ้า แต่เมื่อมองแยกเป็นกลุ่มอาชีพแล้ว ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพรับจ้างมีความคิดเห็นให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำท้องถิ่น เป็นผู้นำหลัก

โดยมีผู้ตอบจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0 และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพเกษตรกรและกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอาชีพค้าขายส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นไปในทางเดียวกัน คือมีความคิดเห็นว่าการตำรวจควรเป็นผู้นำหลักในการปราบปรามยาบ้า

4.3.10 รายได้ต่อความคิดเห็นเรื่องผู้นำหลักในการปราบปรามยาบ้า

ตารางที่ 36 รายได้ต่อความคิดเห็นเรื่องผู้นำหลัก
(คำถามข้อที่ 3 ท่านคิดว่าผู้นำหลักในการปราบปรามยาบ้าควรจะเป็นใคร)

รายได้

ผู้นำหลัก	ไม่เกิน 5,000	5,001-10,000	10,001-15,000	15,001 ขึ้นไป	รวม
ประชาชน	33 (20.1)	10 (20.4)			43 (19.3)
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	70 (42.7)	10 (20.4)	2 (33.3)	2 (50.0)	84 (37.7)
ตำรวจ	51 (31.1)	19 (38.8)	4 (66.7)	2 (50.0)	76 (34.1)
นายอำเภอ	7 (4.3)	2 (4.1)			9 (4.0)
ตอบมากกว่า 1 ข้อ	3 (1.8)	8 (16.3)			11 (4.9)
รวม	164 (100.0)	49 (100.0)	6 (100.0)	4 (100.0)	223 (100.0)

$$X^2 = 31.14 ; DF = 15; Sig. = .008$$

ผลการทดสอบค่าความสัมพัทธ์ของตัวแปรระหว่างระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นว่าผู้ใดควรเป็นผู้นำหลักในการปราบปรามยาบ้า พบว่า ค่าไคว์สแควร์มีค่าเท่ากับ 31.14 ค่า DF เท่ากับ 15 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.008 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าระดับของรายได้ที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ความคิดเห็นในเรื่องผู้นำหลักในการปราบปรามยาบ้าแตกต่างกันออกไป โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการันัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำท้องถิ่น ควรเป็นผู้นำหลักในการปราบปรามยาบ้า มีผู้ตอบจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 42.7 ขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 5,001-10,000 บาท ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการตำรวจควรเป็นผู้นำหลักในการปราบปรามยาบ้า โดยมีผู้ตอบ 19 คน คิดเป็นร้อยละ 38.8 อย่างไรก็ตามหากพิจารณาเฉพาะกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท นั้น พบว่ามีการกระจายการเลือกตอบกันออกไป

4.3.11 ตำแหน่งต่อความคิดเห็นเรื่องผู้นำหลักในการปราบปรามยาบ้า

ตารางที่ 37 ตำแหน่งต่อความคิดเห็นเรื่องผู้นำหลัก
(คำถามข้อที่ 3 ท่านคิดว่าผู้นำหลักในการปราบปรามยาบ้าควรจะเป็นใคร)

ตำแหน่ง

ผู้นำหลัก	กำนัน	ผู้ใหญ่บ้าน	อสม.	รวม
ประชาชน	1 (20.0)	6 (8.3)	36 (24.7)	43 (19.3)
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	1 (20.0)	16 (22.2)	67 (45.9)	84 (37.7)
ตำรวจ	3 (60.0)	35 (48.6)	38 (26.0)	76 (34.1)
นายอำเภอ		5 (6.9)	4 (2.7)	9 (4.0)
ตอบมากกว่า 1 ข้อ		10 (13.9)	1 (0.7)	11 (4.9)
รวม	5 (100.0)	72 (100.0)	146 (100.0)	223 (100.0)

$$X^2 = 42.60 ; DF = 10 ; Sig. = .001$$

ผลการทดสอบค่าความสัมพัทธ์ของตัวแปรระหว่างระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นว่าผู้ใดควรเป็นผู้นำหลักในการปราบปรามยาบ้า พบว่า ค่าไค์สแควร์มีค่าเท่ากับ 42.60 ค่า DF เท่ากับ 10 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.001 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าตำแหน่งที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ความคิดเห็นในเรื่องผู้นำหลักในการปราบปรามยาบ้าแตกต่างกันออกไป โดยกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่ดำรงตำแหน่งกำนัน กับผู้ตอบแบบสอบถามที่ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน ส่วนใหญ่ต่างมีความคิดเห็นว่าตำรวจควรเป็นผู้นำหลักในการปราบปรามยาบ้า แต่กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นอาสาสมัครสาธารณสุขส่วนใหญ่กลับมีความเห็นว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำท้องถิ่น ควรเป็นผู้นำหลัก โดยมีผู้ตอบจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 45.9 ของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นอาสาสมัครสาธารณสุข ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นอาสาสมัครสาธารณสุขซึ่งโดยความเป็นจริงก็มีสถานะเป็นลูกบ้านในหมู่บ้าน มีความเชื่อมั่นในตัวกำนัน ผู้ใหญ่บ้านของตนเองมากกว่าตำรวจ ในขณะที่กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่ดำรงตำแหน่งกำนันและผู้ใหญ่บ้านส่วนใหญ่เข้าใจในบทบาทและอำนาจหน้าที่ของตนเอง จึงมีความคิดเห็นว่าตำรวจน่าจะเป็นผู้นำหลักในการปราบปรามยาบ้า

4.3.12 เพศต่อความคิดเห็นในประสิทธิภาพในการปราบยาบ้าของสถานีตำรวจภูธร อำเภอหาดง

ตารางที่ 38 เพศต่อความคิดเห็นในประสิทธิภาพการปราบปรามยาบ้า
(คำถามข้อที่ 4 ท่านคิดว่าสถานีตำรวจภูธรอำเภอหาดงมีประสิทธิภาพในการปราบปรามยาบ้า
ในระดับใด)

เพศ			
ประสิทธิภาพ	ชาย	หญิง	รวม
ได้ผลดีมาก	9 (6.6)	14 (16.1)	23 (10.3)
ได้ผลปานกลาง	76 (55.9)	36 (41.4)	112 (50.2)
ไม่ได้ผล ต้องปรับปรุง	43 (31.6)	26 (29.9)	69 (30.9)
ไม่ทราบ ไม่ได้ติดตาม	8 (5.9)	11 (12.6)	19 (8.5)
รวม	136 (100.0)	87 (100.0)	223 (100.0)

$$X^2 = 10.64 ; DF = 4 ; Sig. = .031$$

ผลการทดสอบค่าความสัมพัทธ์ของตัวแปรระหว่างระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นในประสิทธิภาพในการปราบยาบ้าของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหาดง พบว่า ค่าไคว์สแควร์มีค่าเท่ากับ 10.64 ค่า DF เท่ากับ 4 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.031 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าเพศที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ความคิดเห็นในเรื่องประสิทธิภาพในการปราบปรามยาบ้าของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหาดง แตกต่างกันไป โดยขณะที่กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิงจำนวนที่คิดเป็นร้อยละมากกว่าเพศชายมีความคิดเห็นว่าประสิทธิภาพในการปราบปรามยาบ้าของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหาดงอยู่ในระดับได้ผลดีมาก กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายจำนวนที่คิดเป็นร้อยละมากกว่าเพศหญิงมีความคิดเห็นว่าประสิทธิภาพในการปราบปรามยาบ้าของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหาดงอยู่ในระดับได้ผลปานกลาง แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงยอมรับผลการทำงานการปราบปรามยาบ้าของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหาดงมากกว่าเพศชาย

4.3.13 อายุต่อความคิดเห็นในประสิทธิภาพในการปราบยาบ้าของสถานีตำรวจภูธร

อำเภอหางดง

ตารางที่ 39 อายุต่อความคิดเห็นในประสิทธิภาพการปราบปรามยาบ้า

(คำถามข้อที่ 4 ท่านคิดว่าสถานีตำรวจภูธรอำเภอหางดงมีประสิทธิภาพในการปราบปรามยาบ้าในระดับใด)

อายุ				
ประสิทธิภาพ	ไม่เกิน 30 ปี	31-50 ปี	อายุเกิน 50 ปี	รวม
ได้ผลดีมาก	5 (21.7)	16 (9.1)	2 (8.0)	23 (10.3)
ได้ผลปานกลาง	6 (26.1)	88 (50.3)	18 (72.0)	112 (50.2)
ไม่ได้ผล ต้องปรับปรุง	6 (26.1)	60 (34.3)	3 (12.0)	69 (30.9)
ไม่ทราบ ไม่ได้คิดตาม	6 (26.1)	11 (6.2)	2 (8.0)	19 (8.5)
รวม	23 (100.0)	175 (100.0)	25 (100.0)	223 (100.0)

$$X^2 = 21.77 ; DF = 8 ; Sig. = .005$$

ผลการทดสอบค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นในประสิทธิภาพในการปราบยาบ้าของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหางดง พบว่า ค่าไคว์สแควร์มีค่าเท่ากับ 21.77 ค่า DF เท่ากับ 8 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.005 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอายุที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ความคิดเห็นในเรื่องประสิทธิภาพในการปราบปรามยาบ้าของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหางดง แตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 31-50 ปี ร้อยละ 50 มีความเห็นว่าประสิทธิภาพในการปราบปรามยาบ้าของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหางดง ได้ผลปานกลาง ขณะที่กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความเห็นหลากหลายในเรื่องประสิทธิภาพในการปราบปรามยาบ้าของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหางดง ขณะที่กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไปส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ประสิทธิภาพในการปราบปรามยาบ้าของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหางดง อยู่ในระดับได้ผลปานกลาง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 72.0 ของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุเกิน 50 ปีขึ้นไป

4.3.14 อาชีพต่อความคิดเห็นในประสิทธิภาพในการปราบยาบ้าของสถานีตำรวจภูธร อำเภอหางดง

ตารางที่ 40 อาชีพต่อความคิดเห็นในประสิทธิภาพการปราบปรามยาบ้า
(คำถามข้อที่ 4 ท่านคิดว่าสถานีตำรวจภูธรอำเภอหางดงมีประสิทธิภาพในการปราบปรามยาบ้า
ในระดับใด)

อาชีพ

ประสิทธิภาพ	รับจ้าง	เกษตรกรรวม	รับราชการ	ค้าขาย	รวม
ได้ผลดีมาก	14 (12.2)	8 (10.8)		1 (3.3)	23 (10.3)
ได้ผลปานกลาง	43 (37.4)	47 (63.5)	2 (50.0)	20 (66.7)	112 (50.2)
ไม่ได้ผลปรับปรุง	47 (40.9)	13 (17.6)		9 (30.0)	69 (30.9)
ไม่ทราบ	11 (9.5)	6 (8.2)	2 (50.0)		19 (8.5)
รวม	115 (100.0)	74 (100.0)	4 (100.0)	30 (100.0)	223 (100.0)

$$X^2 = 32.46 ; DF = 12 ; Sig. = .001$$

ผลการทดสอบค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นในประสิทธิภาพในการปราบยาบ้าของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหางดง พบว่า ค่าไคว์สแควร์มีค่าเท่ากับ 32.46 ค่า DF เท่ากับ 12 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.001 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอาชีพที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ความคิดเห็นในเรื่องประสิทธิภาพในการปราบปรามยาบ้าของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหางดง แตกต่างกันไป โดยในกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพรับจ้างมีความคิดเห็นที่แตกต่างและกระจายกันออกไป ขณะที่กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพเกษตรกรรวมส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าประสิทธิภาพในการปราบปรามยาบ้าของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหางดง อยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพค้าขาย

4.3.15 รายได้ต่อความคิดเห็นในประสิทธิภาพในการปราบยาบ้าของสถานีตำรวจภูธร อำเภอหางดง

ตารางที่ 41 รายได้ต่อความคิดเห็นในประสิทธิภาพการปราบปรามยาบ้า
(คำถามข้อที่ 4 ท่านคิดว่าสถานีตำรวจภูธรอำเภอหางดงมีประสิทธิภาพในการปราบปรามยาบ้า
ในระดับใด)

รายได้

ประสิทธิภาพ	ไม่เกิน 5,000	5,001-10,000	10,001-15,000	15,001 ขึ้นไป	รวม
ได้ผลดีมาก	19 (11.6)	4 (8.2)			23 (10.3)
ได้ผลปานกลาง	78 (47.6)	29 (59.2)	3 (50.0)	2 (50.0)	112 (50.2)
ไม่ได้ผล/ปรับปรุง	52 (31.7)	13 (26.5)	3 (50.0)	1 (25.0)	69 (30.9)
ไม่ทราบ	15 (9.1)	3 (6.1)		1 (25.0)	19 (8.5)
รวม	164 (100.0)	49 (100.0)	6 (100.0)	4 (100.0)	223 (100.0)

$$X^2 = 21.91 ; DF = 12 ; Sig. = .038$$

ผลการทดสอบค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นในประสิทธิภาพในการปราบยาบ้าของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหางดง พบว่า ค่าไค์สแควร์มีค่าเท่ากับ 21.91 ค่า DF เท่ากับ 12 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.038 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่ารายได้ที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ความคิดเห็นในเรื่องประสิทธิภาพในการปราบปรามยาบ้าของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหางดง แตกต่างกันไป โดยหากดูตามตารางจะพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้สูงเกินกว่า 10,000 บาท ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการปราบปรามยาบ้าของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหางดงว่าได้ผลปานกลางและไม่ได้ผล ต้องปรับปรุง โดยไม่มีผู้ใดที่ตอบว่าได้ผลดีมาก ขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่ำกว่าเดือนละ 5,000 บาท มีการเลือกตอบอย่างกระจัดกระจายกันไป เช่นเดียวกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท ที่ส่วนหนึ่งตอบว่าประสิทธิภาพในการปราบปรามยาบ้าของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหางดงอยู่ในระดับปานกลาง

4.3.16 ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งต่อความคิดเห็นในประสิทธิภาพในการปราบยาบ้าของ สถานีตำรวจภูธรอำเภอหางดง

ตารางที่ 42 ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งต่อความคิดเห็นในประสิทธิภาพการปราบปรามยาบ้า
(คำถามข้อที่ 4 ท่านคิดว่าสถานีตำรวจภูธรอำเภอหางดงมีประสิทธิภาพในการปราบปรามยาบ้า
ในระดับใด)

ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง

ประสิทธิภาพ	1-5 ปี	6-10 ปี	10 ปีขึ้นไป	รวม
ได้ผลดีมาก	7 (4.9)	10 (18.2)	6 (25.0)	23 (10.3)
ได้ผลปานกลาง	69 (47.9)	31 (56.4)	12 (50.0)	112 (50.2)
ไม่ได้ผล/ปรับปรุง	53 (36.8)	14 (25.5)	2 (8.3)	69 (30.9)
ไม่ทราบ	15 (10.4)		4 (16.7)	19 (8.5)
รวม	144 (100.0)	55 (100.0)	24 (100.0)	223 (100.0)

$X^2 = 28.01$; $DF = 8$; $Sig. = .001$

ผลการทดสอบค่าความสัมพัทธ์ของตัวแปรระหว่างระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นในประสิทธิภาพในการปราบยาบ้าของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหางดง พบว่า ค่าไคว์สแควร์มีค่าเท่ากับ 21.91 ค่า DF เท่ากับ 12 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.038 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าระยะเวลาการดำรงตำแหน่งที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม ทำให้ความคิดเห็นในเรื่องประสิทธิภาพในการปราบปรามยาบ้าของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหางดง แตกต่างกันไป โดยจะเห็นได้ว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง 1-5 ปี นั้น มีการเลือกตอบผลของประสิทธิภาพในการปราบปรามยาบ้าของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหางดง แตกต่างและกระจัดกระจายกันออกไป ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง 6-10 ปี และ 10 ปีขึ้นไปจำนวนคิดเป็นร้อยละประมาณ 50 ขึ้นไป มีความคิดเห็นว่าประสิทธิภาพในการปราบปรามยาบ้าของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหางดง นั้นอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งยิ่งนานเท่าใดก็ยิ่งมีความคิดเห็นที่เป็นไปในทางเดียวกัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะ อาจเป็นไปได้ว่าเมื่อมีการอยู่ในตำแหน่งนานขึ้น การรับรู้และแลกเปลี่ยนข่าวสารในกลุ่มเดียวกันก็มากขึ้น ความคิดเห็นและทัศนคติต่างๆ ก็จึงเป็นไปในทิศทางเดียวกันได้

4.3.17 ระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นในโครงการชุมชนมวลชนสัมพันธ์เพื่อป้องกันยาบ้า

ตาราง 43 ระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นในการจัดให้มีโครงการชุมชนมวลชนสัมพันธ์เพื่อป้องกันยาบ้า

ระดับการศึกษา

ความคิดเห็น	ประถม	ม.ต้น	ม.ปลาย/ปวช.	อนุปริญญา/ปวส.	รวม
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	100 (64.1)	29 (80.6)	15 (65.2)	6 (75.0)	150 (67.3)
เห็นด้วย	56 (35.9)	5 (13.9)	8 (34.8)	1 (12.5)	70 (31.4)
เฉยๆ		2 (5.6)		1 (12.5)	3 (1.3)
รวม	156 (100.0)	36 (100.0)	23 (100.0)	8 (100.0)	223 (100.0)

$$X^2 = 21.33 ; DF = 6 ; Sig. = .002$$

ผลการทดสอบค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นในการจัดโครงการชุมชนมวลชนสัมพันธ์เพื่อป้องกันยาบ้า พบว่า ค่าไคว์สแควร์มีค่าเท่ากับ 21.33 ค่า DF เท่ากับ 6 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.002 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ความคิดเห็นในการจัดโครงการชุมชนมวลชนสัมพันธ์เพื่อป้องกันยาบ้าแตกต่างกันออกไป โดยเมื่อดูตามตารางแล้วพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยการจัดโครงการชุมชนมวลชนสัมพันธ์เพื่อป้องกันยาบ้าอย่างยิ่ง แต่เมื่อพิจารณาคุณระดับการศึกษาที่แตกต่างกันแล้ว พบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าจะมีการกระจายของคำตอบมากกว่า แสดงให้เห็นว่าระดับการศึกษามีผลต่อความคิดเห็นในการสนับสนุนให้มีโครงการชุมชนมวลชนสัมพันธ์เพื่อป้องกันยาบ้า

4.3.18 ระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นในผลการจัดโครงการชุมชนมวลชนสัมพันธ์เพื่อป้องกันยาบ้า

ตาราง 44 ระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นในผลการจัดให้มีโครงการชุมชนมวลชนสัมพันธ์เพื่อป้องกันยาบ้า

ระดับการศึกษา

ความคิดเห็น	ประถม	มัธยม	มหาวิทยาลัย/วิชาชีพ	จบปริญญาโท/เอก	รวม
ได้ผลมาก	70 (44.9)	24 (66.7)	5 (21.7)	3 (37.5)	102 (45.7)
ได้ผลปานกลาง	58 (37.2)	10 (27.8)	15 (65.2)	5 (62.5)	88 (39.5)
ได้ผลน้อย	28 (17.9)	2 (5.6)	3 (13.6)		33 (14.8)
รวม	156 (100.0)	36 (100.0)	23 (100.0)	8 (100.0)	223 (100.0)

$$X^2 = 17.23 ; DF = 6 ; Sig. = .008$$

ผลการทดสอบค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นในผลการจัดโครงการชุมชนมวลชนสัมพันธ์เพื่อป้องกันยาบ้า พบว่า ค่าไคว์สแควร์มีค่าเท่ากับ 17.23 ค่า DF เท่ากับ 6 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.008 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ความคิดเห็นในผลการจัดโครงการชุมชนมวลชนสัมพันธ์เพื่อป้องกันยาบ้าแตกต่างกันออกไป โดยสังเกตได้จากตารางว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาค่ำกว่ายังคงเลือกตอบคำถามแบบกระจายและไม่เป็นไปในทางเดียวกัน ขณะที่กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้นแล้ว ส่วนใหญ่จะเลือกตอบว่าได้ผล และได้ผลปานกลาง โดยไม่ตอบว่าได้ผลน้อย แสดงว่าระดับการศึกษาที่สูงขึ้นทำให้ความคิดเห็นในผลการจัดโครงการชุมชนมวลชนสัมพันธ์เพื่อป้องกันยาบ้าเปลี่ยนไป

4.3.19 อายุต่อความคิดเห็นในการตั้งด่านตรวจยานพาหนะเพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้า

ตารางที่ 45 อายุต่อความคิดเห็นในการตั้งด่านตรวจยานพาหนะ

(คำถามข้อที่ 10 ท่านคิดอย่างไรกรณีที่ตำรวจตั้งด่านตรวจยานพาหนะเพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้า

อายุ				
ความคิดเห็น	ไม่เกิน 30 ปี	31-50 ปี	อายุเกิน 50 ปี	รวม
เห็นด้วย	23 (100.0)	170 (97.2)	22 (88.0)	215 (96.4)
เฉยๆ		3 (1.7)		3 (1.3)
ไม่เห็นด้วย		2 (1.2)	3 (12.0)	5 (2.3)
รวม	23 (100.0)	175 (100.0)	25 (100.0)	223 (100.0)

$$X^2 = 26.95 ; DF = 10 ; Sig. = .003$$

ผลการทดสอบค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างอายุต่อความคิดเห็นในการตั้งด่านตรวจยานพาหนะเพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้า พบว่า ค่าไคว์สแควร์มีค่าเท่ากับ 17.23 ค่า DF เท่ากับ 6 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.008 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอายุที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ความคิดเห็นในการตั้งด่านตรวจยานพาหนะเพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้าแตกต่างกันออกไป โดยกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี เห็นด้วยกับวิธีการนี้จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ที่เดียว ขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มอายุอื่นๆ ส่วนใหญ่ก็สนับสนุนวิธีการตั้งด่านตรวจยานพาหนะเช่นกัน แต่มีผู้ตอบแบบสอบถามคนอื่นอยู่บ้างที่ไม่เห็นด้วยกับวิธีการดังกล่าว

4.3.20 ระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นในการตั้งด่านตรวจยานพาหนะเพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้า

ตารางที่ 46 ระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นในการตั้งด่านตรวจยานพาหนะ (คำถามข้อที่ 10 ท่านคิดอย่างไรกรณีที่ตำรวจตั้งด่านตรวจยานพาหนะเพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้า

ระดับการศึกษา

ความคิดเห็น	ประอม	ม.ต้น	ม.ปลาย/ปวช.	อนุปริญญา/ปวส.	รวม
เห็นด้วย	154 (98.7)	31 (86.1)	22 (95.6)	8 (100.0)	215 (96.4)
เฉยๆ		3 (8.3)			3 (1.3)
ไม่เห็นด้วย	2 (1.2)	2 (5.6)	1 (4.4)		5 (2.1)
รวม	156 (100.0)	36 (100.0)	23 (100.0)	8 (100.0)	223 (100.0)

$$X^2 = 37.68 ; DF = 15 ; Sig. = .001$$

ผลการทดสอบค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นในการตั้งด่านตรวจคันยานพาหนะเพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้า พบว่า ค่าไค์สแควร์มีค่าเท่ากับ 37.68 ค่า DF เท่ากับ 15 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.001 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ความคิดเห็นในการตั้งด่านตรวจคันยานพาหนะเพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้าแตกต่างกันออกไป โดยแม้ว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการตั้งด่านตรวจคันยานพาหนะเพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้า แต่ก็ยังมีสองกลุ่มที่มีผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนแสดงความไม่เห็นด้วยกับวิธีการดังกล่าว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าบางคนในกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามนั้นมีความไม่พอใจการตั้งด่านตรวจคันยานพาหนะเป็นการส่วนตัว ก็เป็นไปได้

4.3.21 ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งต่อความคิดเห็นในการตั้งด่านตรวจยานพาหนะเพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้า

ตารางที่ 47 ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งต่อความคิดเห็นในการตั้งด่านตรวจยานพาหนะ (คำถามข้อที่ 10 ท่านคิดอย่างไรกรณีที่ตำรวจตั้งด่านตรวจยานพาหนะเพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้า

ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง

ความคิดเห็น	1-5 ปี	6-10 ปี	10 ปีขึ้นไป	รวม
เห็นด้วย	139 (96.6)	54 (98.1)	22 (91.6)	215 (96.4)
เฉยๆ	3 (2.1)			3 (1.3)
ไม่เห็นด้วย	2 (1.4)	1 (1.9)	2 (8.3)	5 (2.3)
รวม	144 (100.0)	55 (100.0)	24 (100.0)	223 (100.0)

$$X^2 = 24.06 ; DF = 10 ; Sig. = .007$$

ผลการทดสอบค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างระยะเวลาการดำรงตำแหน่งต่อความคิดเห็นในการตั้งด่านตรวจคันยานพาหนะเพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้า พบว่า ค่าไคว์สแควร์มีค่าเท่ากับ 24.06 ค่า DF เท่ากับ 10 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.007 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าระยะเวลาการดำรงตำแหน่งที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ความคิดเห็นในการตั้งด่านตรวจคันยานพาหนะเพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้าแตกต่างกันออกไป โดยแม้ว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะสนับสนุนวิธีการตั้งด่านตรวจคันยานพาหนะเพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แต่ตารางแสดงให้เห็นว่าแต่ละกลุ่มของระยะเวลาการดำรงตำแหน่งมีการเลือกตอบที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้เป็นไปได้ว่าระยะเวลาการดำรงตำแหน่งที่นานขึ้นทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถวิเคราะห์ถึงผลดีผลเสียของวิธีนี้ได้ โดยผู้ตอบแบบสอบถามบางคนเคยร่วมปฏิบัติการตั้งด่านตรวจคันร่วมกับฝ่ายปกครองและฝ่ายตำรวจมาบ้างแล้ว

4.3.22 อาชีพต่อความคิดเห็นในผลของการตั้งด่านตรวจค้นยานพาหนะเพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้า

ตารางที่ 48 อาชีพต่อความคิดเห็นในผลของการตั้งด่านตรวจค้นยานพาหนะ
(คำถามที่ 11 ท่านคิดว่าสิ่งที่ตำรวจตั้งด่านตรวจค้นยานพาหนะเพื่อป้องกันและปราบปรามยา
บ้า นั้นได้ผลหรือไม่)

อาชีพ

ผลการตั้งด่าน	รับจ้าง	เกษตรกรรวม	รับราชการ	ความ	รวม
ได้ผลมาก	29 (25.2)	34 (45.9)		14 (46.7)	77 (34.5)
ได้ผลปานกลาง	48 (41.7)	34 (45.9)	2 (50.0)	10 (33.3)	94 (42.2)
ได้ผลน้อย	34 (29.6)	5 (6.8)	2 (50.0)	6 (20.0)	47 (21.1)
ไม่ได้ผลเลย	4 (3.5)	1 (1.4)			5 (2.2)
รวม	115 (100.0)	74 (100.0)	4 (100.0)	30 (100.0)	223 (100.0)

$$X^2 = 24.00 ; DF = 12 ; Sig. = .020$$

ผลการทดสอบค่าความสัมพันธของตัวแปรระหว่างอาชีพต่อความคิดเห็นในการผลตั้งด่านตรวจค้นยานพาหนะเพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้า พบว่า ค่าไคว์สแควร์มีค่าเท่ากับ 24.00 ค่า DF เท่ากับ 12 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.020 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอาชีพที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ความคิดเห็นในผลการตั้งด่านตรวจค้นยานพาหนะเพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้าแตกต่างกันออกไป โดยกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพรับจ้างมีการเลือกตอบตัวเลือกกระจัดกระจายกันไป แต่โดยส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการตั้งด่านตรวจค้นยานพาหนะได้ผลปานกลาง ขณะที่กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอื่นก็มีผลใกล้เคียงกัน

4.3.23 อาชีพต่อความคิดเห็นในการจัดให้มีการอบรมสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม

ตารางที่ 49 อาชีพต่อความคิดเห็นในการจัดให้มีการอบรมสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม
(คำถามข้อที่ 12 ท่านมีความเห็นอย่างไรที่ตำรวจจัดให้มีการอบรมสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม
เพื่อป้องกันปัญหายาบ้า)

อาชีพ

ความคิดเห็น	รับจ้าง	เกษตรกร	รับราชการ	ค้าขาย	รวม
เห็นด้วย	114 (99.2)	69 (93.3)	4 (100.0)	28 (93.3)	215 (96.5)
เฉยๆ		4 (5.4)			4 (1.8)
ไม่เห็นด้วย	1 (0.8)	1 (1.4)		2 (6.7)	4 (1.8)
รวม	115 (100.0)	74 (100.0)	4 (100.0)	30 (100.0)	223 (100.0)

$$X^2 = 18.53 ; DF = 9 ; Sig = .029$$

ผลการทดสอบค่าความสัมพันธของตัวแปรระหว่างอาชีพต่อความคิดเห็นในการจัดให้มีการอบรมสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมเพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้า พบว่า ค่าไคว์สแควร์มีค่าเท่ากับ 18.53 ค่า DF เท่ากับ 9 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.029 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอาชีพที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ความคิดเห็นในการจัดให้มีการอบรมสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมเพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้าแตกต่างกันออกไป โดยกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สนับสนุนการจัดให้มีการอบรมสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม แต่มีบางกลุ่มอาชีพที่ไม่สนับสนุนวิธีการดังกล่าว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่สนับสนุนวิธีการนี้อาจเคยได้รับการอบรมมาแล้วและเห็นว่ามิประโยชน์ในการช่วยแจ้งข่าวสารได้ ส่วนกลุ่มผู้ที่ไม่สนับสนุนอาจจะยังไม่มีโอกาสได้ทำความเข้าใจกับโครงการอบรมนี้ก็เป็นได้

4.3.24 ตำแหน่งต่อความคิดเห็นในการจัดให้มีการอบรมสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม

ตารางที่ 50 ตำแหน่งต่อความคิดเห็นในการจัดให้มีการอบรมสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม
(คำถามข้อที่ 12 ท่านมีความเห็นอย่างไรที่ตำรวจจัดให้มีการอบรมสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม
เพื่อป้องกันปัญหาขี้บ่)

ตำแหน่ง

ความคิดเห็น	กำนัน	ผู้ใหญ่บ้าน	อสส.	รวม
เห็นด้วย	4 (80.0)	69 (95.8)	142 (97.3)	215 (96.5)
เฉยๆ			4 (2.7)	4 (1.8)
ไม่เห็นด้วย	1 (20.0)	3 (4.2)		4 (1.8)
รวม	5 (100.0)	72 (100.0)	746 (100.0)	223 (100.0)

$\chi^2 = 17.27$; $DF = 6$; $Sig. = .008$

ผลการทดสอบค่าความสัมพัทธ์ของตัวแปรระหว่างตำแหน่งต่อความคิดเห็นในการจัดให้มีการอบรมสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมเพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้า พบว่า ค่าไคว์สแควร์มีค่าเท่ากับ 17.27 ค่า DF เท่ากับ 6 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.029 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าตำแหน่งที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ความคิดเห็นในการจัดให้มีการอบรมสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมเพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้าแตกต่างกันออกไป โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่ดำรงตำแหน่งกำนัน กับผู้ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านส่วนใหญ่สนับสนุนการจัดให้มีการอบรมสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม ขณะที่ยังมีผู้ดำรงตำแหน่งอาสาสมัครสาธารณสุขบางคนที่ไม่ออกความเห็นใดๆ ในวิธีการนี้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าอาสาสมัครสาธารณสุขหลายคนยังไม่มีโอกาสได้เข้าอบรมหรือรับทราบเกี่ยวกับโครงการดังกล่าวก็เป็นได้

4.3.25 ระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นในผลการปฏิบัติงานของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม

ตารางที่ 51 ระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นในผลการปฏิบัติงานของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม (คำถามข้อที่ 13 ท่านคิดว่าการให้สมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมมีหน้าที่ในการแจ้งข่าวชาวบ้านจะได้ผลหรือไม่)

ระดับการศึกษา

การปฏิบัติงาน	ประอม	ม.ต้น	ม.ปลาย/ปวช.	อนุปริญญา/ปวส.	รวม
ได้ผลมาก	49 (31.4)	20 (55.6)	2 (8.7)	6 (75.0)	77 (34.5)
ได้ผลปานกลาง	63 (40.4)	11 (30.6)	16 (69.6)	1 (12.5)	91 (40.8)
ได้ผลน้อย	37 (23.7)	4 (11.1)	3 (13.0)	1 (12.5)	45 (20.2)
ไม่ได้ผลเลย	7 (4.5)	1 (2.8)	2 (8.6)		10 (3.5)
รวม	156 (100.0)	36 (100.0)	23 (100.0)	8 (100.0)	223 (100.0)

$X^2 = 25.80$; $DF = 12$; $Sig. = .011$

ผลการทดสอบค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างระดับการศึกษาต่อความคิดเห็นในผลการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมเพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้า พบว่า ค่าไคว์สแควร์มีค่าเท่ากับ 25.80 ค่า DF เท่ากับ 12 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.011 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ความคิดเห็นในการจัดให้มีการอบรมสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมเพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้าแตกต่างกันออกไป โดยกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาจะมีการกระจายกันตอบไปตามตัวเลือกต่างๆ มากกว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่สูงกว่าซึ่งโดยส่วนใหญ่กลุ่มนี้จะตอบไปในทางสนับสนุนผลการปฏิบัติงานของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้ที่มีการศึกษาในระดับที่สูงกว่าจะมีโอกาสในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมากกว่า จึงทำให้มีโอกาสได้รับรู้ถึงผลการปฏิบัติงานและความเคลื่อนไหวของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมก็เป็นได้

4.3.26 ตำแหน่งต่อความคิดเห็นในผลการปฏิบัติงานของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม

ตารางที่ 52 ตำแหน่งต่อความคิดเห็นในผลการปฏิบัติงานของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม (คำถามข้อที่ 13 ท่านคิดว่าทำให้สมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมมีหน้าที่ในการแจ้งข่าวชาวบ้านนั้นจะได้ผลหรือไม่)

ตำแหน่ง

ผลการปฏิบัติ	กำนัน	ผู้ใหญ่บ้าน	อสม.	รวม
ได้ผลมาก		21 (29.2)	56 (38.4)	77 (34.5)
ได้ผลปานกลาง	2 (40.0)	37 (51.4)	52 (35.6)	91 (40.8)
ได้ผลน้อย	2 (40.0)	10 (13.9)	33 (22.6)	45 (20.2)
ไม่ได้ผลเลย	1 (20.0)	4 (5.6)	5 (3.5)	10 (4.5)
รวม	5 (100.0)	72 (100.0)	146 (100.0)	223 (100.0)

$$X^2 = 22.56 ; DF = 8 ; Sig. = .004$$

ผลการทดสอบค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างตำแหน่งต่อความคิดเห็นในผลการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมเพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้า พบว่า ค่าไค์สแควร์มีค่าเท่ากับ 22.56 ค่า DF เท่ากับ 8 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.004 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าตำแหน่งที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ความคิดเห็นในผลการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมเพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้าแตกต่างกันออกไป โดยหากดูจากตาราง ส่วนใหญ่จำนวนคิดเป็นร้อยละ 40.8 ของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นอาสาสมัครสาธารณสุข มีความเห็นว่าผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง และกระจายกันตอบตัวเลือกอื่น ขณะที่กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่ดำรงตำแหน่งกำนัน และดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน จะตอบไปในทางให้การสนับสนุนผลการปฏิบัติงานของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีโอกาสรับรู้ผลการปฏิบัติงานได้ดีกว่าผู้ที่เป็นอาสาสมัครสาธารณสุขซึ่งมุ่งเน้นการปฏิบัติงานทางด้านสาธารณสุขเท่านั้น

4.3.27 ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งต่อความคิดเห็นในผลการปฏิบัติงานของสมาชิกแจ้งข่าว อาชญากรรม

ตารางที่ 53 ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งต่อความคิดเห็นในผลการปฏิบัติงานของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม (คำถามข้อที่ 13 ท่านคิดว่าการให้สมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมมีหน้าที่ในการแจ้งข่าวชาวบ้านนั้นจะ ได้ผลหรือไม่)

ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง

ผลการปฏิบัติ	1-5 ปี	6-10 ปี	10 ปีขึ้นไป	รวม
ได้ผลมาก	45 (31.3)	19 (34.5)	13 (54.2)	77 (34.5)
ได้ผลปานกลาง	58 (40.3)	25 (45.5)	8 (33.3)	91 (40.8)
ได้ผลน้อย	33 (22.9)	11 (20.0)	1 (4.2)	45 (20.2)
ไม่ได้ผลเลย	8 (5.6)		2 (8.3)	10 (4.5)
รวม	144 (100.0)	55 (100.0)	24 (100.0)	223 (100.0)

$$X^2 = 17.45 ; DF = 8 ; Sig. = .026$$

ผลการทดสอบค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างระยะเวลาการดำรงตำแหน่งต่อความคิดเห็นในผลการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมเพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้า พบว่า ค่าไคว์สแควร์มีค่าเท่ากับ 17.45 ค่า DF เท่ากับ 8 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.026 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าระยะเวลาการดำรงตำแหน่งที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้ความคิดเห็นในผลการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมเพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้าแตกต่างกันออกไป จากตาราง จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งที่มากกว่าจะเลือกตอบให้คะแนนการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมในจำนวนร้อยละที่มากกว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งน้อยกว่า โดยเฉพาะกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง 1-5 ปี นั้น จะมีการเลือกให้คะแนนการปฏิบัติงานอย่างกระจายกันไปอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าผู้อยู่ในตำแหน่งที่ไม่นานยังไม่ค่อยทราบผลการปฏิบัติงานและยังไม่คุ้นเคยกับการทำงานของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม

4.3.28 เพศต่อการมีส่วนร่วมกับการตำรวจในการป้องกันและปราบปรามยาบ้า

ตารางที่ 54 เพศต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาบ้า

(คำถามข้อที่ 14 ท่านเคยมีส่วนร่วมกับการตำรวจในการป้องกันและปราบปรามยาบ้าหรือไม่)

เพศ

การมีส่วนร่วม	ชาย	หญิง	รวม
เคย	45 (33.1)	5 (5.7)	50 (22.4)
ไม่เคย	65 (47.8)	63 (72.4)	128 (57.4)
ไม่แน่ใจ	26 (19.1)	19 (21.8)	45 (20.1)
รวม	136 (100.0)	87 (100.0)	223 (100.0)

$\chi^2 = 24.92$; $DF = 3$; $Sig. = .001$

ผลการทดสอบค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างเพศต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาบ้า พบว่า ค่าไค์สแควร์มีค่าเท่ากับ 24.92 ค่า DF เท่ากับ 3 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.001 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าเพศที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้าแตกต่างกันออกไป โดยเพศชายกับเพศหญิงย่อมมีความแตกต่างกันในด้านความพร้อมในการให้ความร่วมมือกับทางตำรวจอยู่แล้ว หากดูจากตาราง พบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเพศหญิงที่ตอบว่าไม่เคยมีส่วนร่วมนั้น มีจำนวนคิดเป็นร้อยละถึง 72.4 ขณะที่เพศชายมีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 47.8 ที่บอกว่าตนไม่เคยมีส่วนร่วมในการปราบปรามยาบ้า

4.3.29 ระดับการศึกษาต่อการมีส่วนร่วมกับการตรวจในการป้องกันและปราบปรามยาบ้า

ตารางที่ 55 ระดับการศึกษาต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาบ้า
(คำถามข้อที่ 14 ท่านเคยมีส่วนร่วมกับการตรวจในการป้องกันและปราบปรามยาบ้าหรือไม่)

ระดับการศึกษา

การมีส่วนร่วม	ประจักษ์	ไม่	ไม่	ไม่	รวม
เคย	29 (18.6)	9 (25.0)	6 (26.1)	6 (75.0)	50 (22.4)
ไม่เคย	101 (64.7)	18 (50.0)	7 (30.4)	2 (25.0)	128 (57.4)
ไม่แน่ใจ	26 (16.7)	9 (25.0)	10 (43.5)		44 (19.7)
รวม	156 (100.0)	36 (100.0)	23 (100.0)	8 (100.0)	223 (100.0)

$$\chi^2 = 31.51 ; DF = 9 ; Sig. = .001$$

ผลการทดสอบค่าความสัมพัทธ์ของตัวแปรระหว่างระดับการศึกษาต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาบ้า พบว่า ค่าไคแควร์มีค่าเท่ากับ 31.51 ค่า DF เท่ากับ 9 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.001 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้าแตกต่างกันออกไป จากตารางจะเห็นได้ว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่มากกว่าจะมีจำนวนผู้ตอบว่าเคยมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาบ้ากับเจ้าหน้าที่ตำรวจในจำนวนคิดเป็นร้อยละที่มากกว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า ทั้งนี้เนื่องเพราะว่าการได้รับการศึกษาที่สูงกว่าจึงมีโอกาสได้เข้าไปมีส่วนร่วมกับกิจกรรมต่างๆ มากกว่า อีกทั้งผู้ที่ได้รับการยอมรับให้เข้าร่วมปฏิบัติการต่างก็เป็นผู้ที่ผ่านการศึกษาระดับสูงมาแล้วทั้งสิ้น จึงไม่น่าแปลกใจว่าผู้ที่เรียนสูงกว่าจะตอบว่าเคยมีโอกาสมากกว่า

4.3.30 อาชีพต่อการมีส่วนร่วมกับตำรวจในการป้องกันและปราบปรามยาบ้า

ตารางที่ 56 อาชีพต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาบ้า

(คำถามข้อที่ 14 ท่านเคยมีส่วนร่วมกับตำรวจในการป้องกันและปราบปรามยาบ้าหรือไม่)

อาชีพ

การมีส่วนร่วม	รับจ้าง	เกษตรกรรวม	รับราชการ	ค้าขาย	รวม
เคย	16 (13.9)	18 (24.3)		16 (53.3)	50 (22.4)
ไม่เคย	78 (67.8)	38 (51.4)	2 (50.0)	10 (33.3)	128 (57.4)
ไม่แน่ใจ	21 (18.3)	18 (24.3)	2 (50.0)	4 (13.3)	44 (19.7)
รวม	115 (100.0)	74 (100.0)	4 (100.0)	30 (100.0)	223 (100.0)

$$X^2 = 27.59 ; DF = 9 ; Sig. = .001$$

ผลการทดสอบค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างอาชีพต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาบ้า พบว่า ค่าไคว์สแควร์มีค่าเท่ากับ 27.59 ค่า DF เท่ากับ 9 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.001 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอาชีพที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้าแตกต่างกันออกไป จากตารางจะเห็นได้ว่าการมีส่วนร่วมของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพต่างๆ ไม่เท่ากัน ขณะที่กลุ่มผู้มีอาชีพรับจ้าง จำนวนคิดเป็นร้อยละ 67.8 ไม่เคยเข้าร่วม แต่กลุ่มผู้มีอาชีพค้าขาย จำนวนร้อยละ 53.3 ตอบว่าเคยเข้าร่วม ขณะที่กลุ่มข้าราชการ ไม่มีผู้ใดเคยเข้าร่วมเลย แสดงว่าอาชีพที่แตกต่างกันทำให้การมีส่วนร่วมในการปราบปรามยาบ้าแตกต่างกันไป

4.3.31 รายได้ต่อการมีส่วนร่วมกับการตรวจในการป้องกันและปราบปรามยาบ้า

ตารางที่ 57 รายได้ต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาบ้า

(คำถามข้อที่ 14 ท่านเคยมีส่วนร่วมกับการตรวจในการป้องกันและปราบปรามยาบ้าหรือไม่)

รายได้

การมีส่วนร่วม	ไม่เกิน 5,000	5,001-10,000	10,001-15,000	15,001 ขึ้นไป	รวม
เคย	26 (15.9)	18 (36.7)	4 (66.7)	2 (50.0)	50 (22.4)
ไม่เคย	102 (62.2)	22 (44.9)	2 (33.3)	2 (50.0)	128 (57.4)
ไม่แน่ใจ	36 (21.9)	9 (18.4)			44 (20.2)
รวม	164 (100.0)	49 (100.0)	6 (100.0)	4 (100.0)	223 (100.0)

$\chi^2 = 19.45$; $DF = 9$; $Sig. = .022$

ผลการทดสอบค่าความสัมพัทธ์ของตัวแปรระหว่างรายได้ต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาบ้า พบว่า ค่าไคว์สแควร์มีค่าเท่ากับ 19.45 ค่า DF เท่ากับ 9 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.022 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่ารายได้ที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้าแตกต่างกันออกไป จากตารางกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่ำกว่าจะมีจำนวนที่คิดเป็นร้อยละของผู้ที่เคยมีส่วนร่วมในการปราบปรามยาบ่าน้อยกว่าจำนวนกลุ่มผู้ตอบที่มีรายได้มากกว่า ขณะที่กลุ่มผู้ตอบที่มีรายได้มากกว่าไม่แสดงคนที่เคยหรือไม่เคย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มที่มีรายได้มากกว่าอาจมีเวลาในการเข้าไปมีส่วนร่วมมากกว่ากลุ่มที่มีรายได้น้อย เพราะกลุ่มที่มีรายได้น้อยอาจต้องเสียเวลาไปกับการทำงาน จึงไม่เวลาที่จะมีส่วนร่วมกับทางเจ้าหน้าที่มากนัก

4.3.32 ตำแหน่งต่อการมีส่วนร่วมกับการตรวจในการป้องกันและปราบปรามยาบ้า

ตารางที่ 58 ตำแหน่งต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาบ้า

(คำถามข้อที่ 14 ท่านเคยมีส่วนร่วมกับการตรวจในการป้องกันและปราบปรามยาบ้าหรือไม่)

ตำแหน่ง				
การมีส่วนร่วม	กำนัน	ผู้ใหญ่บ้าน	อสส.	รวม
เคย	5 (100.0)	35 (48.6)	10 (6.8)	50 (22.4)
ไม่เคย		18 (25.0)	110 (75.3)	128 (57.4)
ไม่แน่ใจ		19 (26.4)	26 (17.8)	44 (20.1)
รวม	5 (100.0)	72 (100.0)	146 (100.0)	223 (100.0)

$X^2 = 79.09$; $DF = 6$; $Sig. = .001$

ผลการทดสอบค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างตำแหน่งต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาบ้า พบว่า ค่าไค์สแควร์มีค่าเท่ากับ 79.09 ค่า DF เท่ากับ 6 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.001 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าตำแหน่งที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้าแตกต่างกันออกไป จากตารางจะเห็นว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่ดำรงตำแหน่งกำนันทุกคนตอบว่าตนเองเคยมีส่วนร่วมในการปราบปรามยาบ้า สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านนั้น มีจำนวนผู้ตอบว่าตนเองไม่เคยหรือไม่แน่ใจในการร่วมปราบปรามยาบ้าอยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งนี้กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นอาสาสมัครสาธารณสุขที่ตอบว่าพวกคนส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมปราบปรามยาบ้า ซึ่งอาจเป็นเพราะการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขเน้นไปในทางการอนามัย สุขศึกษา จึงไม่มีโอกาสได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติหน้าที่ปราบปรามยาบ้าดังเช่นกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน

4.3.33 อาชีพต่อการให้ความร่วมมือกับทางตำรวจในการปราบปรามยาบ้า

ตารางที่ 59 อาชีพต่อการให้ความร่วมมือกับทางตำรวจ
(คำถามที่ 15 ท่านคิดว่าหากท่านมีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมกับการป้องกันและปราบปรามยาบ้าท่านจะให้ความร่วมมือเพียงใด)

อาชีพ

ความร่วมมือ	รับจ้าง	เกษตรกร	รับราชการ	ค้าขาย	รวม
มาก	76 (66.1)	46 (62.2)	2 (50.0)	25 (83.3)	149 (66.8)
ปานกลาง	33 (28.7)	26 (35.1)		4 (13.3)	63 (28.3)
น้อย	2 (1.7)		2 (50.0)	1 (3.3)	5 (2.2)
ไม่ให้ความร่วมมือ	4 (3.5)	2 (2.8)			6 (2.6)
รวม	115 (100.0)	74 (100.0)	4 (100.0)	30 (100.0)	223 (100.0)

$$X^2 = 52.84 ; DF = 12 ; Sig. = .001$$

ผลการทดสอบค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างอาชีพต่อการให้ความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามยาบ้า พบว่า ค่าไคว์สแควร์มีค่าเท่ากับ 52.84 ค่า DF เท่ากับ 12 และค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 เท่ากับ 0.001 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า อาชีพที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อป้องกันและปราบปรามยาบ้าแตกต่างกันออกไป โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพรับจ้างกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพค้าขาย ส่วนใหญ่ยินดีให้ความร่วมมือแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างมาก ขณะที่กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพเกษตรกรส่วนใหญ่มองว่าจะให้ความร่วมมือปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มผู้ตอบที่ทำอาชีพเกษตรกรคิดว่าตนเองยังไม่พร้อมที่จะช่วยเหลือทางการได้ อีกทั้งยังต้องทำมาหากินอยู่กลางทุ่ง กลางนา อาจทำให้คิดไปว่าตนไม่พอมีเวลาที่จะให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ